

Veto

Studentenweekblad
van de Louwense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 5
maandag 21 oktober

Jaargang 23 - 1996-1997

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Stuc na de schok

'Artistieke leiding' gaat, 'artistiek leider' komt

De huidige artistieke leiding van Stuc maakt dit seizoen niet meer vol. Van Herman Asselberghs (dramaturgie en muziek) en Barbara Van Lindt (podiumkunsten) was vorige week al geweten dat ze zouden weggaan, en nu heeft ook Rony Visser (media en muziek) besloten om op 1 februari de deur achter zich dicht te trekken. Het drietal staat wel nog in voor het grootste deel van de programmering van de tweede helft van dit seizoen. Intussen gaan Ilse Scheers (zakelijke leiding) en Johan Reyniers (Klapstuk) op zoek naar één artistiek leider "die zelf zijn ploeg kan samenstellen", volgens onze informatie daarbij geadviseerd door Dirk De Wit (ex-Stuc) en Klaas Tindemans (prof teaterwetenschappen).

Voor wie de laatste tijd wel eens over de vloer kwam in de Van Evenstraat was het wellicht geen geheim dat het rommelde bij Stuc. Toch blijft het kollektieve ontslag van de artistieke leiding voor velen een verrassing. "Het negatieve advies van de Raad voor Kunstcentra en de tegenvallende subsidies voor de periode 1997 - 2000 zijn een soort katalisator geweest. Bestaande wijzigingen, niet alleen tussen de artistieke leiding onderling, maar ook tussen artistiek en zakelijk beleid, werden op de spits gedreven," aldus iemand van de Raad van Beheer.

Dezelfde toon is ook terug te vinden in het persbericht dat het kunstcentrum eind vorige week verstuurde. "Onmiskenbaar is de impact van het negatief advies

Nt onkn. jngem. zkt. knkt mt. jngedm. op r. 4, 3e vltr. Schr. bureel-blad. Honderdduizenden Belgen geraken niet van de straat.

Lees alles over de betogingen op pagina 3 (foto Frank Viaene)

van de Raad voor Kunstcentra en het toegekende subsidiebedrag dat ver beneden de verwachtingen ligt", valt daar te lezen. Het negatieve advies in kwestie is gebaseerd op het vierjarenplan dat Stuc dit jaar indiende. Dat beleidsplan, dat mee werd opgesteld door de vorige artistieke ploeg onder leiding van Dirk De Wit en Mark De Putter, is blijkbaar erg slecht gevallen bij de overheid. Vaag, onrealistisch, hermetisch... de adviesraad spaart zijn kritiek niet. "De verhouding tussen de maandprogrammatie enerzijds en hun beleidsnota anderzijds, laat vermoeden dat hun werking hoe langer hoe meer afwijkt van de functie van een kunstencentrum", luidt een cruciale zin in hun evaluatie.

Ruggensteun

Meteen is duidelijk waar de Raad voor Kunstcentra zich tegen kant. Enkele specifieke pijlers van het Stucbeleid krijgen het zwaar te verduren: het Atelier ("de Raad vreest dat de voorgestelde begeleiders niet over de capaciteiten beschikken om jongeren een degelijke ruggeleuning te geven."), multidisciplinariteit ("het risico

(...) om een breuklijn te gaan vormen") en het radicaal overdenken van de eigen plaats en functie ("een onrealistisch theoretisch discours"). Het negatieve oordeel van de raad is met andere woorden een afkeuring van de opties die bij Stuc gekozen werden, en die inderdaad afwijken van wat er in de meeste andere kunstcentra te zien valt.

Dat er tactische fouten gemaakt werden, wordt niet ontkend in Stuc. "Het subsidiebedrag dat we vroegen was inderdaad overdreven. Die strategie was gebaseerd op de wijze waarop het er in de jaren tachtig aan toeging: vraag tien miljoen, en je krijgt er vijf.", aldus Ilse Scheers. "Daarom dat we nu op zoek gaan naar één artistiek leider, die op termijn de functie van directeur kan waarmaken. In Stuc is er al jarenlang een discussie gaande of we zo'n 'directeur' nodig hebben. Uit deze crisis is nu gebleken dat het toch handig is om iemand te hebben die het intern, zakelijk en artistiek beleid koördineert, en in staat is om dat beleid naar buitenuit concreet te vertalen."

Wat de toekomst betreft, staat het Stucbeheer nu voor hetzelfde dilemma dat eerder de artistieke leiding verdeelde. De

vraag is immers of er wordt verder gegaan op het ingeslagen pad — met het risico op een verdere negatieve evaluatie — of het beleid 'aangepast' wordt en afgestemd op wat de overheid traditioneel van een kunstencentrum verlangt, namelijk een sterkere nadruk op de podiumkunsten. Voorlopig kiest de Raad van Beheer voor het eerste. De raad wil het interdisciplinaire en multi-

vervolg op p. 3

binnenin

Kunstwetenschappen 5

24-urenloop 8

Zapland 9

Politie op Kampus

Een kampus by night schijnt niet de meest veilige plek in Leuven te zijn, volgens rektor Oosterlinck wel te verstaan. Daarom zal op de kampus in Heverlee -gedurende een proefperiode van een jaar- een politiebureau geïnstalleerd worden. Wordt de politie dan toch uw vriend? Lees meer op pagina 4.

bodystyling®

AFSLANKSTUDIO VOOR VROUWEN

ONZE TFM METHODE GARANDEERT:

- * gericht afslanken bij taille, buik, heupen, dijen en andere probleemplaatsen
- * bestrijding vande sinaasappelhuid
- * geen gebruik van pillen, spuiten of wikkels
- * na de behandeling een stevig weefsel en een strakke huid
- * juiste en gezonde voeding

STEEDSEEN DIËTISTE EN KINESISTE AANWEZIG

**BEL ONS VANDAAG
NOG VOOR EEN GRATIS
EN VRIJBLIJVENDE
FIGUURANALYSE:**

016/20.12.70

**SPECIALË
STUDENTEN-
PRIJZEN**

ST-MAARTENSTRAAT 10B4 - 3000 LEUVEN
Open: ma-di-woe-do 10 tot 20 u & vrij 10 tot 16 u.

"Ik bedank de medewerkers van Veto om hun serene en waardige binnenin. Echt indrukwekkend. Je vous embrasse, ik hou van u."

column

Het was ons Lucette die ermee afkwam. Zij zou naar Leuven komen om eens te kijken hoe het met de posters stond. Tenminste, dat had ze onze pa wijsgemaakt: 'Dat ze eens ging kijken of onze Frans ons Vera! wel boven zijn bed had hangen, in plaats van die studentporno van tegenwoordig...'. Zo heeft ze het gezegd: 'studentporno', hetgeen ons moeder, gezien de huidige porno-sfeer, meteen deed blozen tot ver achter haar bloemkooloren en onze pa deed overpeinzen wie hij nu best een mep zou verkopen — Lucette omdat ze zo'n woorden kende of ikzelve omdat de kans inderdaad bestond dat ik mijn fantastisch seksleven zou verrijken met vanuit geplastificeerd papier opstijgende armen en schelpen vol smaakvol pluimvee — enfin, dusdanig in verwarring gebracht, ging hij zijn vonnis als naar gewoonte vellen in zijn duivenkot zodat ik er weinig last van had want tegen dat hij zover gekomen zou zijn, zat ik toch allang in Leuven, ver verwijderd van de bezemsteel waarmee hij zijn vonnis pleegt te voltrekken.

De mens! Moest die weten dat zijn dochter twee dagen later bijna letterlijk haar borsten liet zien aan iedereen die het wilde, zo van 'zijn de vlerken stevig, dan vliegt men goed!', hij sloot haar op in het diepste gewelf van onze kelder. Enfin, het komt erop neer dat ons Lucette de door mijn moeder meegegeven 'kondomerie' — 'in geval van ge weet maar nooit en zijt een klein beetje voorzichtig want dat is niet verholpen met wat poer gelijk bij uwe pa zijn beesten!' — in één avond gekonsumeerd heeft en dat Bibi er in ongetwijfeld verre toekomst schoon naar kan fluiten. Dat ze met een knuppel had geslapen, zag ik daags nadien meteen aan d'r wallen en in d'r ogen. Zo'n dingen verberg je niet voor je

naasten! We zaten in het stationsbuffet want zij moest onverwijd terug naar St.N., waar ze ons pa diende te assisteren bij het inringen voor toekomende zondag en verder had ze min of meer aan ons ma belofde mee te gaan betogen tegen die spaghettizaak waar ik overigens weinig van weet. Als het aan mij lag zou ze verder ook beter eens bij de dokter langsgaan voor zo'n m.a.p. waarvan binnen diverse studentenkringen, die ik overigens niet frekwenteerl, zoveel sprake!

Zging. Vol vuur beschreef ze hoe ze me zou kunnen redden van het vreselijke onheil dat boven mijn hoofd hing. Want ze zag wel dat de wonde aan mijn vingerkootje waarvan vorige week nog sprake niet zo snel wilde genezen, maar daarentegen kwa ettervorming langzamerhand een soort van amputatie-opdringerigheid begon te vertonen. 'Fro!', zei ze — zo noemt ze me altijd, 'Fro', een beetje zoals 'Fröbel', die kinderjuf met d'r kleffe handjes! — 'Fro, je weet het of je weet het niet, maar Gaston (dat is die knuppel met wie ze heel de nacht had liggen slijkflooiën zonder mij daarin te betrekken!) woont in de Naamsstraat en die is momenteel onderbroken en als jij nu eens zorgt dat je voor het oog van zo'n ongelukkig strenge prof voluit op je bakkes gaat en er dan voor zorgt dat een van je vrienden een foto kan nemen waarop je door diezelfde prof rechtgeholpen wordt, dan kan je, wanneer het eksamens zijn, eisen dat er iemand anders, een minder strenge prof het eksamen afneemt en dan ben je er misschien toch nog door en dan kan ik volgend jaar ook nog een paar keer langs komen...'

Dat zei ze allemaal met die nachtelijk opgelopen wellustige blik in d'r ogen. 'Wat denk je?!' En zo is het

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Betoging (1)

Toen ik vrijdag zag dat er geen talrijke opkomst was op de betoging was ik teleurgesteld en verwonderd. In Gent, Antwerpen en Wallonië was de opkomst nochtans massaal. Het is niet de schuld van Loko dat de betoging onvoldoende is bekendgemaakt; en dat de betoging op een slecht uur doorging, namelijk op een moment dat iedereen nog les heeft.

Maar waarom in godsnaam organiseert Loko geen betoging, stille optocht, solidariteitsactie of wat dan ook? Mits een goede bekendmaking ben ik er zeker van dat heel veel volk zou opdagen. Ik toch alleszins.

Margo Foubert

gekomen dat ons Lucette haar trein gemist heeft en wij een fototoestel gaan kopen zijn en dat ik samen met Bram Blokdijk, mijn vroegere KSA-rivaal, dagdagelijks en voor de rest van het jaar de Naamsstraat afspeuren naar ongelukkig strenge professoren. Hij zag daar wel brood in, Bram. Maar die zijn pa is dan ook politicus.

Frans Mallemans

¹ Vera is ons beste prijsduif die nog afstamt van de duif waarmee Grote Karel Mallemans zijn eerste concours won.

- Nog één kandidaat voor de functie van internationaal vertegenwoordiger, die Kringraad moet vertegenwoordigen op de raad voor internationale relaties van de KU Leuven en in het Erasmus Student Network en Mosaic, twee Europese studentenkoepels.

- Nog één vertegenwoordiger, uit de groep biomedische wetenschappen, voor de academische raad, het hoogste beleidsorgaan van de universiteit.

- Nog twee vertegenwoordigers voor de onderwijssraad, adviesorgaan van de academische raad in onderwijsaangelegenheden: één uit de groep biomedische en één uit de groep eksakte wetenschappen. Op de vergadering van de onderwijssraad hebben de studenten vaak een onderbreng, en het is dan ook echt belangrijk dat we mensen vinden die er hun medestudenten willen vertegenwoordigen.

- Drie vertegenwoordigers voor de sekte aggregatie van het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren, het beleidsorgaan van de lerarenopleiding: één uit de groep eksakte wetenschappen, één uit de groep humane wetenschappen en één uit de groep biomedische wetenschappen.

Voor al deze functies moeten kandidaturen met motivatie en CV binnen zijn op het kantoor van Kringraad op woensdag 6 november vóór 18 u. De kandidaten worden verwacht op de vergadering van vrijdag 8 november om 19.00 u in MTC 00.16.

Deze vakatures zijn geen formaliteit. We zoeken echt nog mensen voor al deze openstaande functies. Aarzel dus niet om contact met ons op te nemen als je vragen hebt of geïnteresseerd bent. Je kan elke inlichting krijgen op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5 te Leuven, tel. 016/22.31.09, KU Leuven 37.89, fax 016/22.01.03, Kringraad@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

Betoging (2)

Volgens DeMorgen van woensdag 16 oktober beslisten de Kulak-studenten om niet deel te nemen aan de protestakties naar aanleiding van het zogenaamde spaghettiarrest van het Hof van Kassatie. Als hoofdreden voor deze beslissing zouden de studenten aangeven geen tijd te hebben aangezien ze te druk bezig zijn met het organiseren van dopen en dergelijke. Vergis ik me als ik denk dat hogergenoemd arrest de KU Leuven-studenten nog minder interesseert aangezien zij blijkbaar zelfs geen tijd hebben om met een standpunt naar buiten te treden?

Peter Silverans

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 23
Nummer 5
21 oktober 1996

Ver. uitg.: Ann Bries
Hoofdredaktie: Anemie Deckx
Redaktiesekretaris: Ann Bries

Redaktie: Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Joris Janssens

Doka: Dirk Bernard, Philip De Keyser, Frank Vanele

Medewerkers: Ann Bries, Benny Debruyne, Bart De Schrijver, Thierry Laenen, Tom Luyckx, Bart Mollé, Olivier Remy, Wanne Van Hemelrijck, Wim Van der Meersch, Nathalie Vermimme.

Layout en vormgeving: Benny Debruyne, Bart De Schrijver, Thierry Laenen, Tom Luyckx, Bart Mollé, Olivier Remy, Pieter Van Heck, Wanne Van Hemelrijck, Hans Vandenabeele, Wim van der Meersch, Nele Verhaeghe, Nathalie Vermimme.

Kartoon: Steven Derie

Dtp: Yves De Muyter, Filip De Keukeleere, Michael Simonis, Hans Vandenabeele

Spelling: Filip De Keukeleere

Eindredaktie: Ann Bries, Jo Moens

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Atoos (Kampenhout)

Oplage: 9000 eksemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;

buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr;

over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering

iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

berichten

Portulaca zoekt

Portulaca zoekt een ervaren en geëngageerde jobstudent om gedurende het hele jaar de boekhouding te verzorgen. Het gaat om een paar uur werk per maand. Hij/zij zal op dezelfde wijze vergoed worden als de vrijgestelden bij Loko. Verdere info is te verkrijgen bij Maria in Pangaea, Vesaliusstraat 34, tel: 32.33.95.

Kultuurraad presenteert

Kultuurraad presenteert Jazzkursussen: — Sax (Pol Mareen), Trompet (Bart Maris), Drums (Tom De Wulf), Bas (Peter Verhaegen), Zang gevorderden (Anja Kowalski) en Gitaar beginners (Walter Schrooten). De lessen starten de eerste week van november, en je kan je inschrijven op Stuc, E. Van Evenstraat 2D, of telefonisch op 23.67.73. — Daarnaast hebben wij nog een cursus Jazzharmonie in de aanbieding (gegeven door Pol Mareen) op volgende data: 14/10, 15/10, 16/10, 17/10 en 21/10, 22/10, 23/10, 24/10, telkens van 18.00 u tot 20.00 u in MSI 91.10. Prijs: 1.500 frank. — Lezing door Didier Wijnants (Jazzrecensent van 'De Morgen') op woensdag 23/10, van 18.00 u tot 20.00 u, inkom 50 frank.

Kultuurraad organiseert

Kultuurraad organiseert in het kader van Kultuurdag, een initiatief van Kultuurkommissie, een lezing: 'Jurken en broekventen', door Allart Lakke en Onno Schilstra (De Fundatie), onder auspiciën van P. Ercolano. 150 frank. Stuckaart verplicht. Inschrijven kan op het Stucenthaal, elke werkdag van

10.00 u tot 18.00 u en dit voor woensdag 13 november. Minimum 15 deelnemers.

Amnesty International

De kampusgroep Amnesty International is vorig jaar opgericht, voornamelijk om de verschillende fakultaire schrijfkernen te koordineren, van materiaal te voorzien en hun continuïteit te verzekeren. De werking van Amnesty International is bekend: in brieven naar gezaghebbers ijveren ze voor vrijlating van gewetensgevangenen, voor eerlijke processen voor politieke gevangenen en voeren ze actie tegen marteling en doodstraf. Het feit dat een gevangene in het buitenland bekend is, heeft dikwijls een betere behandeling, soms vrijlating tot gevolg. Interesse? Blijf dan niet stil zitten. Neem contact op met Bert Gabriëls, Brusselsestraat 165, Bus D316, 3000 Leuven tel: 32 99 12. Startvergadering: Woensdag 23/10, 20.00 u, 's Meiersstr. 5.

Geëngageerde studenten

Kringraad is het deel van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie dat onderwijs en kringcoördinatie onder zijn bevoegdheid heeft. Kringraad vertegenwoordigt de Leuvense universiteitsstudenten in een aantal universitaire en andere organen. Voor die vertegenwoordiging zoekt Kringraad nog een aantal geëngageerde studenten, die op vrijdag 8 november verkozen zullen worden:

• Nog één vertegenwoordiger voor de Vereniging van Vlaamse Studenten, de Vlaamse studentenkoepel.

Vijfduizendzeshonderd frank voor een licht

Uorige week woensdag werd het lang verwachte fietsactieplan voor Leuven voorgesteld aan de pers en enkele genodigden. Niet uitnodigbaar maar wel aanwezig was Velo. Tot onze grote verbazing was er niets dan goed nieuws; er komen meer en betere fietsstallingen, meer fietspaden en er komt zelfs een preventief beleid. Na het non-beleid van de vorige coalitie (CVP en VLD) en de beloften van de huidige meerderheid (SP en CVP) kon het nieuwe plan niet meer tegenvallen, dat was althans de verwachting.

Prijsstijgingen bij Velo, 5.600 frank voor het rijden zonder licht, een schriftgrage politie, duizenden fietsdiefstallen per jaar, 66 miljoen voor een prestigieuze Grote Markt, 250 miljoen voor een tunnel aan het station... het Leuvense fietsbeleid draait op volle toeren! Twintig miljoen, of nauwelijks 500 frank per fietser, werd er dit jaar geboekt voor het Leuvense fietsbeleid. De vele fietsakties van de laatste jaren hebben zeker zin gehad, maar een fundamentele ommezwaai of een duidelijke globale visie op het vlak van mobiliteit is nog niet voor morgen. Het beste bewijs hiervoor is waarschijnlijk het feit dat er een fietsactieplan wordt opgesteld waarin men met geen woord rept over de autogebruiker, het openbaar vervoer en de voetganger. Op die manier worden er een aantal mobiliteits-eilandjes gekreëerd die ons nogal verdocht veel doen denken aan de alomgekende Belgische ruimtelijke ordening.

Lichten

Zoals vorig jaar al duidelijk geworden was ter gelegenheid van de voorstelling van het nieuwe mobiliteitsplan, is het ook nu geenszins de bedoeling om het autogebruik in grote mate terug te dringen. Bovendien is het nog steeds wachten geblazen op de resultaten van de studie van de Groep Planning in verband met de definitieve aanpassing van het mobiliteitsplan. Ondertussen ploetert men maar verder.

Eén van de meest opvallende fietsonvriendelijke maatregelen van de laatste jaren is de invoering van een boete van 5.600 frank voor elke 'zware' overtreding. Onder een zware overtreding verstaat men onder andere het fietsen zonder verlichting, het rijden in een verboden richting en het negeren van een rood licht. Het is evident dat er vanuit verscheidene belangengroepen politieke druk wordt uitgeoefend om in de wetgeving een duidelijk onderscheid te maken tussen de fietser en de automobilist. Volgens vzw Velo (Veilig en Ekologisch in Leuven op de fiets) is het niet normaal dat men even zware boetes aan fietsers oplegt als aan automobilisten, omdat, in tegenstelling tot de autogebruiker, de fietser hooguit zijn eigen leven in gevaar brengt.

Lenen

In Leuven heeft men alvast besloten om tot eind oktober in eerste instantie preventief op te treden, nadien hervalt men in een ongenueuse repressief beleid. Enkel bij een klein defekt aan je lichten kom je er nog vanaf met een waarschuwing, die achteraf gekontroleerd wordt. De procureur des konings zal steeds naar een minnelijke schikking streven voor fietsers die zonder licht rijden, er zal slechts uitzonderlijk effectief 5.600 frank geëist worden (nvdr er wordt gesproken over bedragen van ongeveer 2.800 frank). Wat de andere zware overtredingen betreft is er geen pardon. Of het ongenoeven van de fietser met deze halfslachtige maatregel weg zal ebbem, is zeer de vraag, een nachte uit kan je toch al gauw 3.000 frank meer gaan kosten.

Het probleem van de fietsdiefstallen

gaat men op meerdere vlakken tegelijk proberen te bestrijden. In eerste instantie komen er 1.200 fietsstallingen — over de hele stad verspreid — bij, en deze zullen van een betere kwaliteit zijn dan de huidige fietsstallingen. Dit zal het totaal aantal openbare fietsstallingen in Leuven op 4.000 brengen. Samen met die van de universiteit en de NMBS zullen er dan zo'n 10.000 fietsstallingen zijn, voor ruim 30.000 fietsers. Het overgrote deel hiervan zijn gebruiksvriendelijke, onbewaakte en strategisch slecht geplaatste rekken, die de naam fietsstalling onwaardig zijn. Ondanks het duidelijk gebrek aan degelijke fietsstallingen blijft de Leuvense politie systematisch fietsers verslepen naar het Philipsgebouw. Elke fietser die zijn fiets tegen de gevel plaatst, op een trottoir dat minder dan 1,5 meter breed is en op minder dan 30 meter van een al dan niet volle fietsstalling, staat een leuke wandeling te wachten.

Nog steeds in het kader van de fietsdiefstallen zal men starten met controles om na te kijken of fiets en fietser wel recht-

matig samenhorren. Iedereen die een fiets 'leent' zonder medeweten van de eigenaar zal vervolgd worden voor diefstal. Op die manier wil men het aantal fietsdiefstallen terugdringen en de studenten ertoe aanzetten hun fiets te laten graveren, de grote vissen zullen wel buiten schot blijven. Tot slot zal men de bestaande fietspadroetes uitbreiden. Ook de universiteit zal het aantal fietsstallingen op haar terreinen verhogen, concrete cijfers bleven echter achterwege. De vertegenwoordiger van de universiteit wees vooral op het belang van Velo en het Sic (Sensibiliserings- en Informatiecentrum) als te ondersteunen projecten.

Velo

Opvallend is echter dat het Sic haar rol van proteststempel inzake Leuvense mobiliteit grotendeels heeft opgegeven sinds de organisatie onder de dienst voor studentenvoorzieningen valt. Daarenboven wordt Velo nauwelijks gesteund. De verhuurdienst van Velo vormt een degelijk structureel alter-

natief voor de illegale zwarte markt, de fietsdiefstallen en het probleem van de fietsveiligheid. Velo is echter voor meer dan negentig procent afhankelijk van subsidies en zonder structurele steun staat Velo een snelle dood te wachten. Het wordt dus hoog tijd dat de stad en de universiteit hun volledige verantwoordelijkheid opnemen. Voor een echt mobiliteitsbeleid is er nood aan een globale visie, spijtig genoeg ontbreekt deze momenteel zowel bij de verantwoordelijken aan de universiteit, als bij het huidige schepenkollege.

Thierry Laenen

Om je fiets gratis te laten graveren kan je terecht bij Velo, in de Van Evenstraat 2, op maandag, dinsdag en woensdag van 10.00 u tot 12.00 u en van 14.00 u tot 16.00 u. Ook bij de politie of op een van de vele graveerakties kan je terecht met je fiets. Voor meer informatie neem je best contact op met het Sic op 32.30.39 of met Velo op 32.30.18.

Plant eens een fietsactie

(foto archief)

Politie dringt binnen op Kampus

Het lokaal 00.14, Celestijnenlaan 200M op de kampus in Heverlee krijgt vanaf dit academiejaren een wel heel bijzondere bestemming: het wordt een heus politieburo. Na een hele rits telefoontjes en na bijna evenveel keren te zijn doorverwezen, blijft de vraag waarom dat buro daar precies moet komen?

In de mededeling van de KU Leuven staat dat de studenten er onder meer terecht kunnen voor "het aanvragen van formulieren en/of documenten, alle aangelegenheden voor vreemdelingen..."

Professor Van Gerven zegt dat het vooral gaat over "het wegnemen van een gevoel van onveiligheid op de Heverleese kampus", daaraan toevoegend dat we niet moeten denken aan "het oog van Moskou". Nu zal dit buro maar open zijn op dinsdag van 10.00 u tot 13.00 u en op donderdag van 14.00 u tot 17.00 u. Aangenomen dat de kampus vooral 's avonds en 's nachts onveilig is, blijft de vraag of dat veel zal uithalen.

De directe aanleiding van het installeren van een 'meldpunt', zoals rektor

Oosterlinck het buro noemt, was de moord die een vijftal jaar geleden op de kampus plaatsgreep. Nochtans ging het bij die moord helemaal niet om een studenten-aangelegenheid. De universiteit wil naar eigen zeggen meer leven, en dus (?) meer veiligheid brengen op de — vooral 's avonds en 's nachts — vaak al te rustige kampus, via allerlei activiteiten en de installatie van een goed draaiende studententar bijvoorbeeld.

Eventuele misdrijven moet je niet eens melden op het buro, want "de aangifte van diefstallen, inbraken en dergelijke blijft via de gebouwcoördinatoren verlopen", aldus het bericht van de KU Leuven. En zo wordt het steeds moeilijker de precieze rol van het politieburo en de dienstdoende agenten op de kampus te omschrijven: zij lopen niet in uniform, hebben geen politionele bevoegdheid, wat betekent dat zij geen boetes mogen uitschrijven op de kampus, voor bijvoorbeeld niet-werkende fietslichten. Van wie ging het initiatief dan eigenlijk uit? Volgens rektor Oosterlinck is het onduidelijk of het

initiatief van de burgemeester, dan wel van de academische overheid uitging. Zeker is alvast dat de politie hoopt een positief effect te sorteren in de relatie met de studenten. Verder verzekert de rektor de studenten van zijn tussenkomst, indien zij last zouden ondervinden van de aanwezigheid van de politie op de kampus. "Het gaat hier immers om een proefproject, dat na een jaar zal geëvalueerd worden, ook door de studenten. De universiteit kan de toelating ten allen tijde intrekken, en de straten op de kampus blijven onder de bevoegdheid van de universiteit." Alleen kunnen we nu al konkluderen dat de ordediensten wellicht nog nooit zo ijerig zijn geweest als dit jaar: na de vloed van controles (vooral niet-werkende achterlichten zijn populair), de verhoogde boetes, de installatie van de Stadswacht, nu dus een politieburo op de kampus. Van een 'studentvriendelijk' beleid gesproken.

Ann Bries
Benny Debruyne

Overbelasting docenten kunstwetenschappen aan de KU Leuven

Bezoek onze kelders, kelder onze bezoekers

(foto Philip De Keyser)

In het kader van de handhaving en verbetering van het academisch onderwijs in Vlaanderen worden de laatste jaren geregeld visitaties georganiseerd. In het verleden kwamen reeds de richtingen geologie, geschiedenis en musikologie aan bod. Vorig jaar was het de beurt aan de opleiding kunstwetenschappen en archeologie.

De visitatie wordt volbracht door een hier toe speciaal opgerichte visitatiekommissie. Dit is een team van vakspecialisten uit zowel Vlaanderen als Nederland dat aan externe kwaliteitszorg doet; ze onderzoekt de onderwijskwaliteit van universitaire opleidingen. Het initiatief komt van de Vlaamse universiteiten en de Vllr (Vlaamse Interuniversitaire Raad). De visitatie van kunstwetenschappen en archeologie vond plaats aan drie Vlaamse universiteiten: de RUG,

de VUB en onze eigenste KU Leuven. Voorafgaand aan de eigenlijke visitatie legt de commissie een referentiekader vast, een aantal minimumeisen waaraan elke opleiding binnen het besproken vakgebied moet voldoen. De universiteiten van hun kant stellen een zelfstudie op. Dit is een studie waarin de doelstellingen en eindtermen van hun opleiding besloten liggen. Zowel sterke punten als tekortkomingen dienen vermeld. De zelfstudie, die tot stand komt via een discussie tussen profen, assistenten en studenten, brengt vaak heel wat oud zeer naar boven. Dat is precies de bedoeling van een dergelijke visitatie. Via het stimuleren van een kritisch zelfonderzoek, vindt remediering dikwijls al plaats vóór het bezoek van de commissie.

Het commissiebezoek verloopt zeer gestructureerd. In elke betrokken universiteit vinden, op basis van de zelfstudie, gesprekken plaats met studenten, afgestudeerden, AAP- (assisterend academisch personeel)

en ZAP- (zelfstandig academisch personeel) leden en verantwoordelijken voor studieadvies en -begeleiding. Tevens wordt een onderzoek ingericht naar de beschikbare infrastructuur, met name de bibliotheek, de studiekollektes en de onderwijsruimtes.

De komst van een visitatiekommissie zorgt meestal voor een golf van opwinding en zenuwachtigheid in de betrokken fakulteiten. De kwaliteitsvergelijking van opleidingen aan diverse universiteiten zet onvermijdelijk een zekere concurrentiestrijd in gang. De reputatie van de universiteit, de betrokken fakulteit en de naam en faam van de professoren staat op het spel.

Ongenuanceerd

De verontwaardiging en het ongelooft waren dan ook groot toen in De Standaard van 30 september jongstleden de kop "Kunstwetenschappen aan drie universiteiten teveel" verscheen. De auteur beweerde

dat, volgens de commissie, de drie universiteiten moeten samenwerken en idealiter hun opleidingen samenvoegen. De biblioteken bevatten amper het minimum aan informatie en ook de didactische verzamelingen voldoen niet. Verder is het wetenschappelijk onderzoek versnipperd, zit er geen lijn in het onderwijsbeleid, gaan de universiteiten voorbij aan de meerwaarde van internationale kontakten en halen ze hier op de koop toe nog eens drogredenen voor aan. Al bij al vond de commissie de opleiding archeologie toch nog 'goed tot uitstekend' en kunstwetenschappen 'voldoende tot uitstekend'.

Gelukkig voor de nachtrust van onze profes zond de voorzitter van de visitatiekommissie een fax naar De Standaard waarin de commissie zich distantieert van dit artikel, dat "van onnozelheid of boze opzet getuigt". De commissie heeft nooit beweerd dat de opleiding aan een van de universiteiten overbodig zou zijn. In het rapport komt wel het probleem van de dalende boekkredieten aan de orde. Hiervoor stelt de commissie samenwerking of concentratie van het aankoopbeleid door de verschillende opleidingen voor. De personeelsbezetting is allesbehalve optimaal — aan de KU Leuven is ze zelfs het slechtst — maar ondanks de structurele overbelasting van docenten die hierdoor ontstaat, blijft de kwaliteit gewaarborgd. De commissie raadt een grotere mobiliteit (ook internationaal) van studenten en docenten aan. Ook zouden de studenten kunstwetenschappen meer de kans moeten krijgen een stage te doen die binnen de opleiding kadert.

De KU Leuven komt vrij positief uit het eindrapport naar voor. De kwaliteit van haar onderwijsprogramma is in orde, de onderwijsruimtes zijn groot en goed uitgerust. Ook het Leuvense monitoraat kreeg een pluim. Een negatief punt was vooral de minder goede feedback bij de oefeningen. Dit houdt in dat de oefeningen niet voldoende persoonlijk besproken worden. Hierdoor kunnen eventuele tekortkomingen niet verbeterd worden. Nog volgens de commissie zouden de eindverhandelingen aan de KU Leuven ondergewaardeerd worden. Aan de RUG en de VUB is het omgekeerde het geval, wat gevolgen kan hebben bij de toekenning van NFWO-beurzen.

Het eindrapport voor de Leuvense universiteit was trouwens niet eensluidend. Een commissie lid nam een minderheidsstandpunt in. De persoon in kwestie, een emerita van de VUB, vond dat de KU Leuven in haar doelstellingen en eindtermen onvoldoende de nadruk legde op het wetenschappelijk onderzoek zelf. De rest van de commissie deelde deze opinie niet. We hoeven er dus ook onze slaap niet voor te laten.

Nathalie Vernimme

Girls Against Boys live in Leuven

Jongens tegen meisjes

Girls Against Boys heeft iets met Leuven. Na enkele verbijsterende optredens in Jeugdhuus Sojo zal het beukende viertal woensdag 23 oktober het podium van zaal Silo innemen. Deze keer vonden ze het zelfs niet nodig eerst een nieuwe CD uit te brengen. Home is where the heart is!

Wie de band toch nog niet aan het werk gezien heeft, krijgt dus nu een extra kans om 'Super-fire' en 'Disco Six Six Six' rechtstreeks uit de rauwe strot van zanger Scott McCloud te horen. Wie de mannen alleen op het grote podium van Pukkelpop '96 mocht bekijken, mag zeker niet missen hoe de groep veel betere optredens neerzet in de eigen habitat.

De groep ziet in 1988 embrionaal het licht in een buitenwijk van Washington DC, als hobby voor Brendan Canty, drums, Eli Janney, bas en hun vriend Scott McCloud, gitaar en zang. Ze noemen zich 'Girls A-

gainst Boys' om de draak te steken met de jongensklub-mentaliteit van de toenmalige (en huidige?) punkscene. Er worden slechts drie nummers opgenomen en in 1990 zegt Brendan, fulltime drummer bij Fugazi, zijn hobbyproject vaarwel en sluiten bassist Johnny Temple en drummer Alexis Fleisig de opengelaten rangen. Ook dan ligt de produktiviteit niet echt hoog en stelt men zich tevreden met drie nieuwe songs, die in datzelfde jaar, samen met de vorige oogst, als de mini-CD '90's vs 80's' op de massa losgelaten wordt. Het schizofrene karakter van het plaatje laat een evoluerende groep horen die, beïnvloed door industriële klanken, een eigen, opgewektere weg zoekt. Ondertussen musiceren McCloud, Janney en Fleisig ook onder de naam 'Soul Side', maar na drie CD's houden ze het rond de decenniumwisseling voor bekeken.

Spartacus

Het is dan dat 'Girls Against Boys' als echte groep uit de steigers komt en met

'Tropic of Scorpio' in 1991 een eerste volledige CD uitbrengt, die echter niet veel brokken maakt. Het is pas na hun overstep naar het Touch & Go-label en met het in 1993 verschenen 'Venus Luxure No1 Baby' dat de brandende strobala als in de Spartacusfilm aan het rollen gaat. De groep heeft nu een compleet eigen geluid gevonden dat, gedreven door de dubbele basbezetting, genoeg power genereert om groot-Leuven van elektriciteit te voorzien en grondig verschil van hun vorige brouwsels. Voeg daarbij de eerder rustige, maar o zo expressieve, hese tekstpartijen van McCloud, en vooral de weerbarstige 'catchy-ness' van de songs en je bekomt een klein meesterwerk dat, en dat is deze keer geen cliché, zijn schoonheid niet bij de eerste beluistering prijs geeft! Dit is hardcore die het echtelijk bed met de blues deelt, 'Barkmarket' gestileerd rond één idee, 'the Jesus Lizard' op Freud's sofa; dit is 'Girls Against Boys'!

Vooruit

In 1994 borduurt 'Cruise Yourself' op hetzelfde patroon verder, terwijl langzaam aan op meer gehoor gerekend kan worden. Na hoofdaact te zijn geweest op ontdek-der festival Rock Herk volgt de weg naar iets grotere podia, low rotation bij Studio

Brussel en het al deze stappen kwalitatief rechtvaardigende volgende werkstuk 'House of GvSB' (1996). Dat brengt hen naar de Gentse Vooruit om de kaarsjes op de verjaardagstaart voor dertien jaar Studio Brussel aan te steken, en in de zomer zelfs op het hoofdpodium van Pukkelpop. En dan nu in de Leuvense Silo.

Om volledig in de voetsporen van Rock Herk-voorganger 'the Afghan Whigs' te treden is de muziek van GvSB waarschijnlijk iets te donker en te ondoorgroendelijk, maar dat we nog veel plezier aan de bende van Scott McCloud en hun uitstapjes (recent: 'New Wet Kojak') zullen beleven staat vast. Woensdagavond reeds. Want live wordt hun loodzware repetitief-opzweepende onderbuikmuziek, die op het — ook als zonsverduisteringsbril bruikbare — schijffe reeds bijzonder uit de kluiten gewassen klinkt, nog hypnotisch-meeslepender. Waar Greg Dullu woorden voor nodig heeft, weet GvSB het puur muzikaal uit te drukken: seks. De dubbele bas, de beukende drum, de vaak ingetogen, dan weer als een zweer uitbarstende stem en de okkasideel met distortion bevingerde keyboards zijn daar niet vreemd aan. Komt dat zien! Misschien is dit wel 'TheKindaMzKYouLike'!

Tom Luyckx

'Pick-Up/Kanker': Stan in Leuven

Zwanger of kanker?

oneelgezelschap Stan toert deze maanden door Vlaanderen met haar nieuwe voorstelling 'Pick-Up/Kanker'. Deze week doet het gezelschap het Stuc in Leuven aan. Maria en Jozef hebben het in 'Kanker' onder meer over zwangerschap en een gebrek aan contact, niet bepaald een doordeweekse konversatie, gebracht door allesbehalve alledaagse personages. Auteur Gerardjan Rijnders liet zich weer 'ns goed gaan.

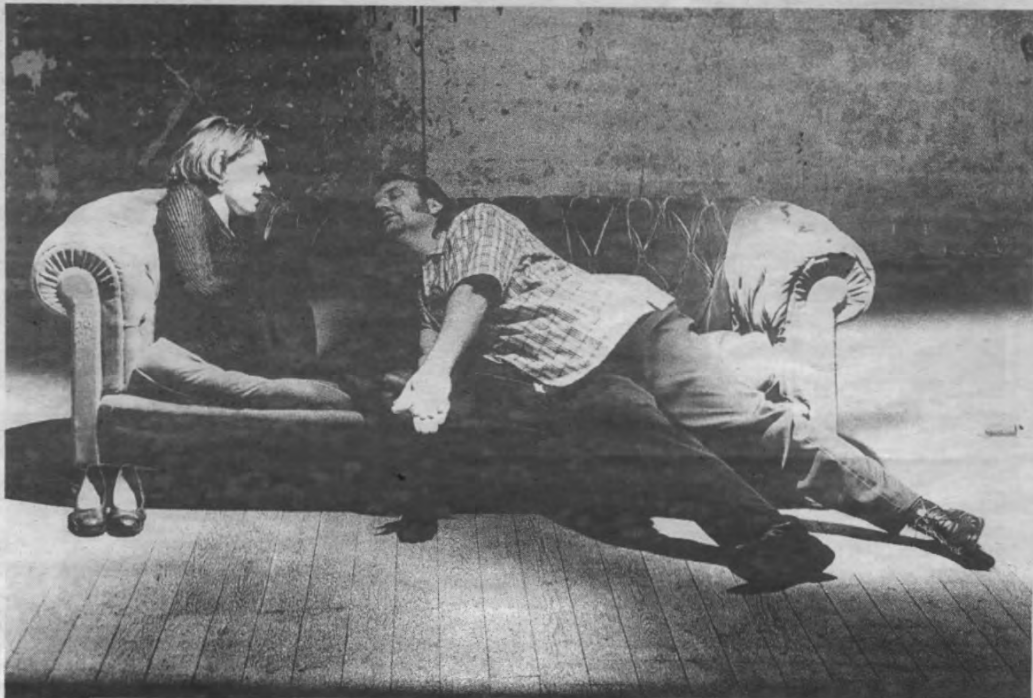
Stan staat bekend als een jonge en weinig pretentieuze groep die in zijn voorstellingen vaak erg tekst- maar vooral taalgericht werkt. De bijzonder sterke akteerprestatie van Sara De Roo, de levendige dialogen en de sarkastische, soms zelfs sinische humor in 'Pick-Up/Kanker' maken ook van deze voorstelling weer een spetterend woordfeestje à la Stan.

Vervolg

'Pick-Up', het eerste deel van de voorstelling, was tijdens het vorige teaterseizoen reeds te zien in een bewerking van Stan, met Sara De Roo en Guy Dermul. De tekst van Gerardjan Rijnders maakt deel uit van de bekroonde trilogie 'Silicone', 'Pick-Up' en 'Tulpen Vulpen' (1986). Rijnders is vooral bekend als artistiek leider en regisseur van Toneelgroep Amsterdam. Daarnaast is hij blijkbaar ook een begenadigd teaterauteur. Op verzoek van de acteurs van 'Pick-Up' zelf, schreef Rijnders een vervolg op zijn tekst getiteld 'Kanker'. Stan koppelde de voorstelling van 'Pick-Up' aan dit vervolg: 'Pick-Up/Kanker' dus.

In het eerste deel van de voorstelling ontspint er zich tussen twee minnaars, Jozef en Maria, een gesprek, hoewel je hier maar moeilijk van een echte dialoog kan spreken. Op een geestige en verrijnde manier wisselen vaak herkenbare conflicten en verzoeningen, momenten van aantrekkende en afstoting, elkaar voortdurend af. Zo

ontstaat een wervelend taaispel vol dubbelzinnigheden, versprekingen en taalgrapjes. Misverstanden zijn dan ook niet van de lucht en al snel wordt duidelijk dat er in de liefdesrelatie van de twee personages heel

wat stroef zit. Jozef zoekt naar orde en structuur in hun relatie, in hun gesprek. Maria daarentegen klampt zich vast aan een geur, een droom, een herinnering. Beiden benaderen de dingen vanuit een andere hoek, zodat gemeenschappelijke gevoelens en herinneringen opens heel verschil-

lend lijken. Bovendien heeft Maria kanker, of is dat niet zo? In ieder geval bemoeilijkt die faktor de communicatie eens te meer.

Een elegante decorwisseling zorgt voor een vlotte overgang naar het tweede deel van de voorstelling en illustreert ook visueel het uitzichtloze in de situatie van Jozef en Maria. De knusse sofa van eerst vormt nu een barrière tussen de geliefden. Zo wordt de afstand tussen de spelers zowel letterlijk (in de ruimte) als figuurlijk (in de taal) uitgebeeld. De ziekte, misschien een

kanker overblijft.

Eenvoud

Rijnders maakt voor zijn dialogen gebruik van een alledaagse spreektaal die voor Belgen af en toe wat 'Hollands' overkomt, en dat heeft soms een vervreemdend effect. In plaats van verheven volzinnen horen we aarzende flarden van gedachten, stuntelig geformuleerde emoties, een enkel veel- of nietszeggend woord of een

metafoor voor het gebrekkige contact tussen man en vrouw, is nu voelbaar aanwezig en maakt elk gesprek onmogelijk. De kanker wordt verheldend 'het gewel', 'het' of zelfs 'de zwangerschap' genoemd. De konversatie tussen de geliefden is onherstelbaar verbroken. Terwijl de voorstelling aanvankelijk in een sneltempo voorbijflit, stopt het tempo in het tweede deel. De voorstelling eindigt met het woord 'niets', en dat is inderdaad wat er van de ziekte

pijnlijke stilte. Ook in het decor, de kostuums en de manier van acteren ontbreekt elke gekunsteldheid. De stijlvolle eenvoud maakt de voorstelling des te krachtiger.

Wanne Van Hemelrijck

'Pick-Up/Kanker' van Tg Stan is te zien op dinsdag 22 en woensdag 23 oktober om 20.30 u. in het Stuc. Kaarten kosten 200/300 frank. De voorstelling van dinsdag is uitverkocht, maar woensdag is er misschien nog plaats. Snel zijn is dus de boodschap.

Huib Beurskens geeft Paul van Ostaïjenlezing Hoe tulpenbollen uitgroeien tot orchideeën

Op donderdag 24 oktober vindt de tweede Paul van Ostaïjenlezing plaats, die deze keer zal gegeven worden door de Nederlandse dichter Huib Beurskens onder de weluidende titel 'Vogelpoepjes en orchideeën. Over mimesis, mimicry en literatuur'. Die titel geeft een mooi beeld van wat de toehoorder mag verwachten: een lezing die de grote literaire thema's niet schuwt, maar deze wel brengt met de nodige speelsheid en ze voor iedereen verteerbaar maakt.

'Vogelpoepjes en orchideeën' is de tweede lezing die wordt georganiseerd door het Paul van Ostaïjen-instituut, dat in 1995 opgericht werd aan de afdeling Moderne Nederlandse Literatuur van de KU Leuven. Het instituut heeft als doel de moderne literatuur in Vlaanderen te bestuderen. Kenners zijn ervan overtuigd dat die ontstond in 1916, het jaar waarin Paul van Ostaïjen zijn debuut 'Music-Hall' publiceerde. En vandaar dat Antwerpen's trots zijn naam toegeëigend ziet door een Leuven instituut.

Het Paul van Ostaïjeninstituut heeft zich voorgenomen om jaarlijks een lezing te organiseren voor een groter publiek, waarin de onderzoeksresultaten aan de bevolking worden meedeeld, en om de aandacht te vestigen op wat er in Vlaanderen zoal leeft in de literatuur. Vorig jaar nam Leonard Nolens die taak op zich, en dit jaar is het de

beurt aan Huib Beurskens. Beide schrijvers filosoferen in hun oeuvre graag over wat literatuur nu eigenlijk is. De Nederlandse dichter, romancier en criticus zal het dus allerminst over tulpenbollen of naamachines hebben, maar wel over de grote breekpunten in zijn werk: de spanningsverhouding tussen werkelijkheid en literatuur, en de groteske uitvergrotting van de realiteit in fictie. Wie met Beurskens's werk vertrouwd is, weet dat dit met de nodige speelsheid zal gebeuren.

Het heeft ongetwijfeld ook met de tijdsgeest te maken dat de keuze van het instituut op Beurskens is gevallen. Zijn eerste werk, vanaf de jaren zeventig, werd enkel door een incrowd van verstokte modernisten gemaakt. Door de gevestigde kritiek werd Beurskens genegeerd. In de jaren tachtig komt daar stilaan verandering in, en naarmate hij zijn dogmatische stokpaardjes meer en meer achterwege laat, groeit ook de kritische appreciatie voor zijn werk. Hetgeen in de jaren negentig resulteert in een meer mainstream tipe van poëzie, enkele literaire prijzen en nu ook een lezing voor het Paul van Ostaïjeninstituut.

Joris Janssens

Huib Beurskens geeft zijn Paul van Ostaïjenlezing 'Vogelpoepjes en orchideeën. Over mimesis, mimicry en literatuur' op donderdag 24 oktober om 20.00 u in de Promotiezaal van de KU Leuven, Naamsestraat 22. Iedereen mag gratis naar binnen.

Projekt temahuizen gelanseerd

Uorige week maandag werd op de Raad voor studentenvoorzieningen (RvS) de begroting voor 1997 goedgekeurd. Dit jaar was naast een klassiek thema als het groot onderhoud van residenties, een nieuw project, de temahuizen, één van de belangrijkste breekpunten in de discussie.

Sinds vorig jaar moet de begroting, op vraag van de Vlaamse regering, mee goedgekeurd worden binnen deze van de KU Leuven. Het gevolg hiervan is dat de discussie en de beslissing reeds in oktober moeten plaatsvinden, terwijl vroeger de ganse procedure over de maanden oktober en november liep. Dit heeft als implicatie dat Sociale Raad (Sora) nu veel sneller dan vroeger haar achterban moet raadplegen en standpunten bepalen. De uitgavenzijde van de begroting bestaat in hoofdzaak uit personeelskosten, werkingsmiddelen, uitrustingskosten en toelagen. In de werkingsmiddelen zitten de verschillende diensten van studentenvoorzieningen vervat zoals de huisvestingsdienst of de sociale dienst. In de toelagen is Alma de grootste slokop. RvS financiert ook diensten als studieadvies en de studentenorganisaties.

Temahuizen

Twee jaar geleden ontstond in Leuven de idee om zoals in Louvain-La-Neuve met 'kots-à-projets' of thema-gemeenschapshuizen te beginnen. Studenten die zich willen engageren rond een bepaald thema, bijvoorbeeld ontwikkelingsamenwerking of de verkoop van kamerplanten voor een goed doel, zitten dan samen op kot en krijgen een klein budget waarmee ze kunnen werken. De voorwaarden zijn wel dat de studenten een degelijk project hebben, er een jaar lang effectief rond werken en zo een zinvolle bijdrage aan de gemeenschap leveren. Daarnaast is het ook de bedoeling om het aantal huizen in eigendom van de KU Leuven uit te breiden om zo een grotere invloed op de kotenmarkt te krijgen. Het project richt zich echter ook op huidige huizen of residenties. Studenten uit eenzelfde gang op bijvoorbeeld Camillo Torres kunnen zich dan ook rond een bepaald thema engageren. Over dit basisidee waren Sora en studentenvoorzieningen het eens en er moest nu nog een financiële impuls komen. In de begroting van volgend jaar kon 10 miljoen

voor vier doelen aanwend worden: groot onderhoud van de universiteitsgebouwen, herstructurering van bestaande residenties, nieuwbouw en de realisatie van temahuizen. Op de Algemene Vergadering van Sociale Raad werd geopteerd voor een combinatie van twee zaken. Vijf miljoen diende men te stoppen in het onderhoud van de residentie van Pius X. De andere vijf moeten gebruikt worden om een temahuus op te starten. Dit voorstel werd positief onthaald. Tegen het einde van het jaar moet het project door Sora en studentenvoorzieningen samen wel volledig uitgewerkt worden.

Het grote discussiepunt rond de aanwending van die 10 miljoen was de vraag

of men nu wel geld zou investeren in nieuwe projecten en het niet beter kon gebruiken voor het onderhoud van de bestaande residenties. Voor Sora is de problematiek van het groot onderhoud altijd van essentieel belang geweest. Vandaar dat er naast ruimte voor nieuwe projecten voldoende aandacht moet besteed worden aan de situatie van de bestaande gebouwen. Theoretisch zouden de onderhoudskosten niet ten laste van de sociale sektor mogen vallen. Sora pleit dan ook steeds dat de eigenaar van de gebouwen, de KU Leuven, zelf via het algemeen beheer zou opdraaien voor de kosten. In 1990 maakte het algemeen beheer de belofte dat ze zou tussenkomen in het onderhoud als de reserves van RvS afgebouwd

zouden zijn. Dit is sinds twee jaar het geval. Voor het onderhoud van Pius X in 1997 zal RvS aan het algemeen beheer dan ook 15 miljoen vragen. Zoals de twee vorige jaren werd er door Sora niet meer gepleit voor het op nul zetten van de inkomsten uit inschrijvingsgelden. In het kader van de Sint-Annabesparingen in 1986 werden de inschrijvingsgelden verhoogd en die verhoging werd aan RvS gegeven. Deze vorm van autofinanciering is nog steeds verwerpt. Maar aangezien het er niet echt naar uitziet dat de inschrijvingsgelden naar hun vroeger nivo zullen teruggebracht worden lijkt het Sora beter deze middelen te investeren in de sociale sektor eerder dan in een of ander prestigieus project waar de studenten niets aan hebben.

Uiteindelijk zijn de studenten best tevreden over de begroting van RvS. Al hun eisen werden ingewilligd. Voor het eerst in jaren hebben de studenten dan ook voor de begroting gestemd.

Olivier Remy

Sportraad organiseert 24-urenloop

Hijgend de nacht in

Uan dinsdagavond 19.00 u tot woensdagavond zelfde tijd zal Sportraad opnieuw zijn grootste jaarlijkse klassieker organiseren. 24 uur lang zullen sportieve en minder sportieve studenten uit verschillende kringen tegen elkaar in het strijdperk treden.

Sport is echter meer dan lopen alleen. Om het geheel een beetje kreatiever te laten verlopen zorgt Sportraad ook elk jaar voor een aantal randcompetities. Eén ervan is bijvoorbeeld de prijs van het leukste standje. Veto stak zijn licht op bij een aantal kringen.

Eén van de kringen die traditioneel goed is in het versieren van hun standje is LBK. Zij gaven echter niet veel prijs en beloofden enkel dat er "weer veel stro zal liggen, zodat je je goed kan leggen". Hun ambities blijken echter ook op het sportieve vlak te liggen, gezien zij er onmiddellijk de vraag naar genoeg lopers lieten op volgen. Ook het standje van Bios zal waarschijnlijk met veel stro te maken krijgen. Hun thema is 'Wild West'. Dit wil zeggen dat mensen die hun tentje betreden zich tussen enige kaktussen en tipi's zullen moeten manoeuvreren. Voor de doorgeefstok twijfelt Bios nog tussen twee verschillende symbolen: een vredespijp of een revolver. In ieder geval

hopen zij dat de doorgeefstok hen zal toelaten minstens bij de eerste twintig te eindigen.

Historia en Romania proberen dinsdag en woensdag een aantal thema's uit hun opleiding tot gemeenschappelijk bezit te maken. Eerst waren ze iets van plan met Italië, Italiaanse soep en Tiramisu. Uiteindelijk zal de Franse Nederlaag in Indochina worden uitgebeeld. Inspiratie genoeg blijikbaar. Ze waarschuwden ons immers niet alleen voor booby-traps en andere vallen. Ze proberen bovendien ook de Leuvense bejaardenpopulatie te halveren door een "sirene te laten aanrukken die ze misschien tot aan de Heverleese kerk gaan horen". Als doorgeefstok wordt er nog getwijfeld tussen een deel van een pas opgegraven Duits skelet (indien ze de nodige fondsen vinden) en een niet al te scherpe bajonet. Be prepared!

Seropositieven

Een iets aktueller thema dan bij Historia, kan men dit jaar bij Politika vinden. Wat het onderwerp van hun standje precies zal worden, is nog niet definitief beslist, maar het zal in ieder geval iets met de aktualiteit te maken hebben. Wel wou men nog kwijt dat men aan de piste ofwel een doofpot, ofwel een ivoren toren van het gerecht zou terugvinden. Pedagogie zoekt het een beetje minder spektakulair. Zij doen hun ding

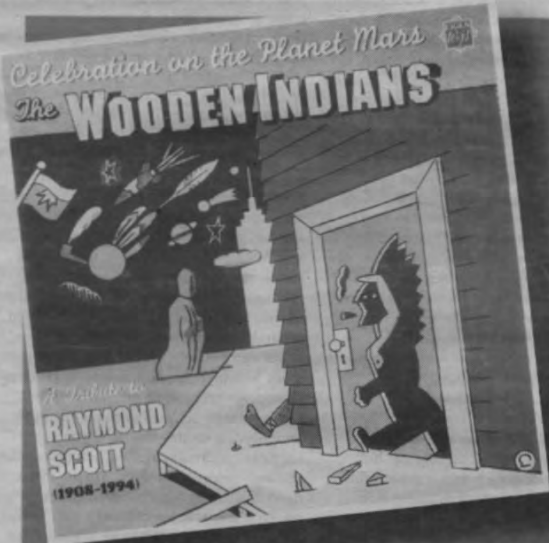
in samenwerking met de 'Pelgrims'. Dit is een organisatie die zich inzet voor seropositieven. Zo zijn er momenteel twee mensen — een begeleider en een seropositieve — op tocht naar Santiago de Compostella. Hiervoor worden fondsen gezocht. Pedagogie hoopt dit door het lopen van voldoende toertjes en de verkoop van de rode lintjes te kunnen bereiken.

Muziek

VTK zoekt het dan weer ludieker. Zij gaan proberen te winnen met het thema van 'the Muppets'. Hun standje zal omgebouwd worden tot een decor van de Muppetshow. De muziek blijft echter een probleem te zullen worden. VTK is immers boos op Sportraad omdat men geen mikrofoons en muziek mak gebruiken. Hierdoor gaat een groot deel van hun creativiteit de mist in. VTK heeft ook het initiatief genomen voor een nieuw nevenklassement. In een ludiek rondje mogen de mensen lopen die denken dat ze niet genoeg kunnen lopen om voor VTK te lopen. Begrijp wie kan!

Tenslotte is er naar jaarlijkse traditie de tweestrijd tussen Ekonomika en het VRG. Waar Ekonomika zich dit jaar op het sportieve zal richten tracht het VRG zijn standje iets meer inhoudelijk uit te bouwen. Hun 24-urentema wordt 'Mission Control', waaronder ze "zoveel mogelijk space-achtige dingen gaan groeperen". Ook zal het — opnieuw volgens het VRG — dit jaar een grote stand worden met onder andere filmvertoningen. Verder wou het VRG nog kwijt dat de uitslag zeker een complete verrassing zal worden.

Wim Van der Meersch

voor
'the best thing from Holland since tulips'
(Newsweek)

10 gelukkige lezers krijgen 2 vrijkaarten voor de swingende show van The Beau Hunks, vroeger bekend als The Wooden Indians en voor twee jaar nog in Leuven met hun Laurel & Hardymuziek. Nu brengen ze tekenfilm muziek van Walter Scott waarover Elvis Costello zei: 'No dusty scholarship! Hear how they swing.'

Auditorium Minnepoort, Koning Albertlaan 52
Dinsdag 29 oktober 1996 om 20:00 u
Toegangsprijs: 450 / 405 fr.
Reservatie: 016 / 22 21 13

cultureel centrum
Leuven

Ik zou graag mee swingen met The Beau Hunks. Ik zend dit voor 24 oktober naar Cultureel Centrum Leuven, Brusselsestraat 63, 3000 Leuven (fax. 016 / 29 12 15) en maak kans op twee vrijkaarten. Als ik win, word ik persoonlijk verwittigd.

Naam:
Adres:
Telefoonnummer:

Genen zever

Wat zijn chromosomen, wat is een gen en zijn we al in staat om door genetische manipulatie een 'ander' mens te creëren? Kan de toepassing van genetisch onderzoek nuttig zijn in de gerechtelijke en bedrijfswereld? Over erfelijkheid en genen weten we als leek bijzonder weinig, maar velen maken zich wel zorgen omtrent de etische kwesties op dit gebied. Een goede reden om de jaarlijkse Leuvense wetenschapstentoonstelling (in de Predikerkerk) nu aan het DNA te wijden.

'Het ABC van het DNA' laat op didactische wijze de bouw en werking van het DNA zien. De tentoonstelling loodst je langs een sliert van DNA-kodes. Na het bezoek heb je achthonderd meter rol gezien, dat is slechts een tienduizendste van alle DNA die een mens in zich draagt. Momenteel zijn onderzoekers over de hele wereld bezig met het in kaart brengen van alle genen in het menselijk lichaam. Van een minderheid van de genen is al bekend waarvoor ze dienen. De ontwikkeling van de genetische wetenschap zal in de toekomst nog een reusachtige impact uitoefenen op het leven van de mens.

Overlijden

De wetenschappelijke vooruitgang heeft ervoor gezorgd dat natuurlijke selectie, dood en ziekte, tumoren, handicaps en mentale afwijkingen tegenwoordig verklaard kunnen worden aan de hand van afwijkingen in de chromosomen. Er zijn meer dan vijftienduizend aandoeningen bekend, die te wijten zijn aan genetische mutaties. In acht Belgische centra wordt sinds 1974 gepoogd genetische afwijkingen te bestrijden. Deze centra hebben geen enkele ambitie om blijvende wijzigingen aan te brengen in het menselijk genetisch erfgoed, laat staan om nieuwe 'supermensen' te maken. Door de enorme vlucht van de genetische wetenschap zijn er echter nieuwe etische problemen ontstaan. Voor de prenatale diagnostiek heeft een soort etisch vacuüm opgeworpen. In prenatale testen kunnen genetische afwijkingen bij de vrucht aangetoond worden. Maar zijn ongeboren mensen met genetische afwijkingen (nog) welkom in onze samenleving? Gaat de maatschappij regulerend optreden? Wie gaat etische of politieke criteria opstellen? Gegevens over erfelijkheid en genen behoren hoe dan ook tot de intiemste sfeer van het menselijk leven. Het is de vraag of een genetisch lab kan beslissen om die informatie voor zich te houden of aan de betrokkenen mee te delen. Naast het recht op informatie bestaat er nog zoiets als het recht op 'niet weten'.

Manipulatie

Kommerciële ondernemingen zien in de genetische testen een markt met grote toekomst. Indien verzekeringsmaatschappi-

jen over genetische informatie zouden beschikken, zou er zeker geen polis meer afgesloten worden met mensen van wie men weet dat zij een groot risico lopen om vroegtijdig te overlijden. De Belgische wetgever heeft op deze evolutie geanticipeerd en verbodt deze praktijken bij wet. Op gerechtelijk vlak wordt er al vele jaren onderzoek verricht op basis van DNA-testen. Gerechtelijk DNA-onderzoek maakt gebruik van de DNA-technologie om uit zeer kleine biologische sporen het DNA te isoleren en te analyseren, waardoor identifikatie mogelijk wordt. In België wordt deze technologie bij ongeveer 600 zaken per jaar toegepast. In de Verenigde Staten en Groot-Brittannië gaat men daarin veel verder. Bij het minste vergrijp worden genetische vingerafdrukken genomen. Maar het gerechtelijk onderzoek creëert zo genetische databanken waar ook ziekteverwekkende genen opgespoord kunnen worden. Nieuwe etische problemen, die met de wet op de privacy alléén niet meer opgelost kunnen worden, dringen zich op.

Het laatste hoofdstuk van het boek 'Het ABC van het DNA' stelt dat in deze problematiek twee standpunten tegenover elkaar staan in de benadering van de mens. In een eerste standpunt is het genetisch programma "door God gewild". In een tweede standpunt wordt volgens professor Van den Berghe, directeur van het Centrum voor Menselijke Erfelijkheid aan de KU Leuven, voorgesteld dat genetische manipulatie het menselijk wezen reduceert tot louter moleculair materiaal, het DNA. Beide visies monden uit in dezelfde etische basisvraag: "Hoe kan men het eigen-menselijke beschermen en toch het genetische materiaal manipuleren?"

Proeven

Het genetische titanenwerk dat wordt verzert op Gasthuisberg, is niet zonder gevaar. Misbruik is altijd mogelijk. In de geschiedenis is reeds gebleken dat vorsers zich in hun onderzoek lieten leiden door ideologie, zoals de 'geneesheren' en chemici in de concentratiekampen, of dat ze niet nadachten over de maatschappelijke gevolgen van hun brouwsels — denk aan Oppenheimer en andere geleerden die in de woestijn van New Mexico de komst van de nukleaire wapens voorbereidden. In het boek van Luc Huyssse, 'De politiek voorbij', wordt aangetoond dat de parlementaire politieke macht wegvloeiht naar andere terreinen van de samenleving: media, bedrijfswereld en gerecht. Ook de vorsers in de laboratoria hebben politieke macht verworven. Wie door hooggespecialiseerd onderzoek het aanschijn -de samenstelling- van een samenleving kan bepalen, doet aan politiek.

Professor Van den Berghe ontkent dit. De geneticus argumenteert dat de wetenschappers alleen maar informatie ter beschikking stellen: "Hoe die informatie gereguleerd wordt, is de taak van de politieke macht. Het geld voor het onderzoek is afkomstig van het publiek, en aan hen zijn de wetenschappers verantwoordelijk ver-

schuldigd. DNA en aanverwanten zijn delicate materies en behoren tot het intiemste van elk individu. Wat men doet met de genen moet berusten op de consensus van bevolking. Dat kan alleen maar bij een vol-

zichte heef, dan kunnen de aanstaande ouders er zeer uiteenlopende meningen op nahouden over de beschermingswaardigheid van hun vrucht." Professor Neis wijst erop dat er vooral in de Verenigde Staten veel vlugger wordt overgegaan tot zwan-gerschapsonderbreking gegaan in hun stelsel van priveverzekeringen de ouders voor een groot deel opdraaien voor de kosten van een gehandikapt kind. In België remt het sociale zekerheidsstelsel deze evolutie af. In de Verenigde Staten hebben de

KAnnie Deckxkes opheffen dan dat er pottekjes zijn bis (foto Philip De Keyser)

doende geïnformeerde bevolking."

Volgens Van den Berghe was wetenschappelijk onderzoek vroeger een minder belangrijke factor van verandering van de maatschappij: "De Vlaamse regering verminderde enkele jaren terug de toelagen. Met de kommunautarisering heeft deze trend zich doorgezet. Nadat de wetenschappers vier jaar geleden op straat kwamen, bleek de Vlaamse regering toch geïnteresseerd om te investeren in de enige grondstof die we nog hebben; onze grijze materie." Toch stelt de professor in zijn brochure dat men dient te relativiseren. Hij beweert dat het wetenschappelijk en filosofisch verkeer is te stellen dat ons 'mens-zijn' bepaald wordt door onze genen. Het DNA houdt volgens hem geen enkele bepaling of voorschrijf van het mens-zijn in, evenmin als eerder welke andere molekul of atoom.

Toelage

Professor Neis, hoogleraar Medisch Recht en halftijds bio-eticus, zegt dat het voeren van een juridisch-etisch debat problemen stelt omdat er op dit moment nog veel onduidelijkheid bestaat in deze materie. Men kan volgens hem de medische en sociale gevolgen van het genetische onderzoek moeilijk haarlijn anticiperen. "Praten over een 'virtueel' iets vereist een te grote deskundigheid. Als men bijvoorbeeld prenataal kan vaststellen dat een embryo een

artsen trouwens af te rekenen met een hoge aansprakelijkheidsnorm. Bij het minste foutje worden zij voor een recht-bank gedaagd. Het is dan ook niet verwonderlijk dat die artsen meer zullen aansturen op prenatale testen, met alle gevolgen van dien.

Supermarkt

"Als men de sociale zekerheid blijft afbouwen", waarschuwt de bio-jurist, "dan bestaat het gevaar dat men impliciet gaat aanvaarden dat ouders aansprakelijk worden gesteld voor hun gehandikapt kind; ze moesten maar een prenatale diagnose hebben laten stellen. Het 'supermarkt'-syndroom is dan niet meer ver weg; ouders schamen zich voor hun 'mislukking'. Een gehandikapt kind ter wereld brengen, wordt een bewuste en harde keuze. Dit roept herinneringen op aan de Eugenetica-beweging van rond de eeuwwisseling. Zij propageerden de raszuiverheid van zijn samenleving en de eliminatie van onzuivere (lees: gehandikapte) en non productieve (lees: zieke) elementen. Op die theorieën is later verdergebouwd... De professoren en wetenschappers maken zich veel te druk over hun academische vrijheden en hun heilige taak om het mensdom te informeren, beter te maken, sterker te maken..." Professor Van den Berghe: "Frankenstein, die is niet aan ons besteed..."

Bart De Schrijver

"Is het dan niet beter om mensen ertoe aan te zetten meer naar de tandarts te gaan dan het aantal tandartsen te beperken?" De oplossing van het numerus claususprobleem volgens Campuskrant (10-10-96, p. 16)

Gluren verplicht

Abel Ferrara staat bekend als de maker van brute geweldfilms mét inhoud. De bij het grote publiek minder bekende 'China Girl' en 'The King of New York' zijn daarvan de prangendste voorbeelden. In 'Bad Lieutenant' milderde Ferrara weliswaar het geweld, maar dat maakte de prent er niet minder intens om. Seks, drugs en het worstelen met het eigen geloof blijven constant in zijn werk. Met het kommersiële tussendoortje 'Body Snatchers' bewees Ferrara dan weer dat hij even roetineus zijn ding kan doen in een grote Hollywoodproduktie. 'Snake Eyes' is vrij broeierig van sfeer, totaal anders dan zijn vorige films. Tegen de achtergrond van grauwe tonen en sobere decors ontspint zich Ferrara's web waar de toeschouwer onbewust in verstrikt raakt. Door de vage grens tussen fictie en realiteit, kruipt de kijker nietswetend in de rol van voyeur. Onmachtig om in te grijpen, maar wellustig en gulzig om meer te zien.

'Snake Eyes' vertelt het verhaal van de regisseur Eddie Israel (Harvey Keitel). Samen met Sarah Jennings (Madonna) en Francis Burns (James Russo) draait hij de film 'Mother of Mirrors'. Deze laatste twee spelen de rol van een echtpaar dat door hun losbandige levensstijl volledig in de vernieling gaat. De man wil een leven zonder drugs en wil hun seksieve sekspartijen niet aanvaarden. De vrouw is tot inkeer gekomen en ondergaat de mishandelingen en vernederingen van haar man als een martelares. Tijdens het draaiproces, waarbij de acteurs tot het uiterste gaan om voor de camera de juiste emoties op te roepen, komt Eddie steeds meer met zichzelf in de knoop te liggen. Terwijl hij de film opneemt in Los Angeles blijven zijn vrouw (Nancy Ferrara) en zoon achter in New York. Net

zoals zijn mannelijke hoofdpersonage gaf hij zich in het verleden ook over aan de verlokkingen van overvadige seks, drugs en drank. Tijdens deze filmopnames gaat hij ook weer vreemd met zijn hoofdactrice. Ondanks zijn goede voornemens wil hij de lusten niet inruilen voor een leven binnen de lijnen van het goede fatsoen.

Rommel

De titel 'Snake Eyes' wordt in de film niet echt duidelijk gemaakt. Nog voor hij het concept van deze film had uitgewerkt had Ferrara deze titel al in zijn hoofd. Er zijn twee manieren waarop de titel kan verklaard worden. 'Snake Eyes' zou enerzijds slaan op een andere term voor 'scrap shooting' wat zoveel betekent als 'een smerige film draaien'. Anderzijds zou het een begrip zijn uit een dobbelspel 'écraps', waarbij het gooien van een dubbele één, de verliezende combinatie, 'snake eyes' wordt genoemd. In het verlengde van dit laatste kan men de film enigzins karakteriseren. De protagonisten zijn allemaal geboren verliezers. De ogen spelen echter ook formeel een belangrijke rol in deze film. Ze worden vaak met nadruk in beeld gebracht, maar soms ook opzettelijk verborgen gehouden achter zonnebrillen. De ogen als spiegels van de ziel. Als ze in beeld gebracht worden, spreken ze boekdelen. Afgedekt zijn ze niet alleen mysterieus, maar ook leeg, zonder zeggingskracht.

Starlet

De zieleroselen van de protagonisten spelen een prominente rol. Ze duiken op in alle niveaus van de film. Zowel in het gewone leven dat de personages leiden als op de set, laaien de emoties hoog op. Op de filmset eist Eddie van de acteurs dat ze zich volledig met hun filmpersonage gaan identificeren. Daarbij overschrijdt hij zelfs de grenzen van de method-acting-traditie. Hij beledigt hen om de gemoederen op te hitzen, maar ook om de film een onderhuidse

spanning mee te geven. De prijs van deze werkwijze is dat de acteurs elkaar net zo gaan haten als hun filmpersonages. Na verloop van tijd blijkt dat de karakters van de acteurs niet zo heel veel verschillen met die van hun filmpersonages. Het lijkt wel alsof Israël deze acteurs precies omwille van hun zwakheden heeft gekozen. Francis Burns staat ook in werkelijkheid stoned en dronken op de set, zoals zijn personage dat vereist. Achter het verwenne starlet-imago van Sarah Jennings blijkt een zwakke en gekwelde persoonlijkheid schuil te gaan. Men zou kunnen stellen dat ze uiteindelijk hun eigen ziel blootspleen. Waar ligt de grens tussen fictie en realiteit?

Bot

Naarmate de film vordert krijgt men al snel door dat het filmproject van Israël gelijkennissen vertoont met zijn leven als Hollywoodregisseur. Een leven vol promiskue relaties en eksessief gedrag. De film 'Mother of Mirrors' zou een katarsis teweeg moeten brengen. Het is een onderneming waardoor niet alleen de acteurs met hun eigen ekstreme gevoelens gekonfronteerd worden. Voor Israël zelf is deze konfrontatie de uiterste vorm van psychische zelfkwelling. Het doet pijn, maar hij is vastbesloten om tot op het bot gaan. Hij hoopt tot inkeer te komen maar het is alsof er een vloek op hem rust. Dat hij dat wel beseft, komt tot uiting in de openingsekwentie. Deze voorspel reeds het de nakende en onvermijdelijke breuk.

Snuif

De film wordt trouwens volledig opgebouwd rond breuken en scheuren: gebroken spiegels, gescheurde kleren, gebroken ego's en gespleten persoonlijkheden. Maar ook de geluidsband en beeldvoering worden meermaals abrupt onderbroken. De gelikte 35mm kamerabeelden worden meermaals afgewisseld met schokkerige homevideobeelden. Juist door het gebruik van videobeelden krijgt 'Snake Eyes' iets van

een documentaire in reality-tv-stijl. De repetities en discussies worden op die manier gefilmd. Deze opnames worden door Eddie gebruikt om de juiste toon voor zijn film te vinden. Als toeschouwer krijg je het gevoel alsof in deze scènes helemaal niet geacteerd wordt door Keitel, Madonna en Russo. Het kon net zo goed een voorbereiding op Ferrara's film zelf zijn. Door dit effect wordt de toeschouwer meegesleurd in de maalstroom van uit hun voegen barstende emoties. Het publiek wordt getuige, maar ook voyeur, van de allerpersoonlijkste gevoelens van de acteurs. Men voelt zich betrappt en onge-makkelijk.

Dubbelzinnig

Moeten we 'Snake Eyes' zien als een autobiografisch werkstuk van Ferrara? Het is moeilijk om hier een antwoord op te geven. Ook Abel Ferrara zelf blijft op de vlakte over zijn intenties met deze film. Dat hij er voor het publiek een niet te overzien potje van maakt, 'blijkt uit het feit dat de vrouw van sineaast Eddie Israel tegelijk ook de vrouw van Ferrara is. Daarnaast is ook het opduiken van Madonna in een 'serieuze' low-budget film dubbelzinnig. Zij speelt de rol van een omhooggevallen, snoeverige starlet die uiteindelijk nog blijkt te kunnen akteren ook. Zij zet één van de knapste akteerprestaties uit haar carrière van — ondertussen moeder geworden — infans terribles neer. Het mag gerust gezegd worden dat ze zich kan meten met een steracteur als Keitel. Misschien is de overeenkomst puur toeval. Aanvankelijk wou Madonna de film namelijk slechts produceren met haar productiehuis Maverick. Ferrara koos pas nadien voor Madonna om de rol van Sarah Jennings in te vullen. Misschien is deze dubbelzinnigheid niet bewust door Ferrara gekozen, maar zoals mijn lokale pizzabakker wel vaker zegt: "Si non é vero, é ben trovato!".

Bart Mollé

Abel Ferrara's 'Snake Eyes' en Imogen Stidworthy's 'Intimate', maandag 28 oktober om 22.30 u in Stuc, 100/150 frank.

werving

"Jurken en broekventen!"

Opgeblazen mennekes,
dwergredes,
puntmutserij...

Bent u 't gebazel,
ook zo beu?

Een pak voor de broek
Een draai om de oren!

Geef u aan, stookt vuur!

donderdag 28 november 1996, 14.00 uur, STUC, Leuven

OFFICIUM CENSORUM
- volledig ransel -

pubblicazione: P. Ercolano, h.t. censor Officium Censorum

Raid in de Tiensestraat

Maandagmiddag konden voorbijgangers in de Tiensestraat kennismaken met een nieuw soort aktivisme: een tiental gemaskeerde jongeren beklommen een verkeerdeparkerende auto. De organisator, de vzw Zapland, had deze wagen van een bevriende garagist in bruikleen gekregen. Het doel van de akte was tweevoudig. Enerzijds wilde men op deze manier protesteren tegen fout geparkeerde wagens. Op die manier wil de organisatie het maatschappelijk debat hieromtrent aanmoedigen. Anderzijds wensde zij de reactie van de mensen over deze nieuwe vorm van aktivisme te achterhalen.

Makers van het TV-programma "Zapland" — gekreëerd door de gelijknamige vzw — peilden naar reacties op vandalisme. Die reacties bleken nogal magertjes te zijn. Meestal beperkte de respons van de voorbijgangers zich tot het mondelinge verwijt "Dat kunt ge toch niet doen!" De lauwe reacties zouden verklaard kunnen worden door het feit dat de Leuvenaars wisten dat het om een ludieke studentenaktie ging. Wie het duidelijk niet begrepen had was de gealarmeerde rijkswachter. Na klachten van een viertal personen werden er bij een interventie twee mensen opgepakt. Toen men echter vernam dat

het om een BRTN-programma ging, werden beide aktivisten opnieuw vrijgelaten. In ieder geval zorgde het politie-optreden voor de nodige aandacht.

Om deze aandacht is het vzw Zapland te doen. Ze willen immers op een creatieve en ludieke manier een aantal maatschappelijke thema's rond de kommersialisering van de leefcultuur doorprikken. Hiervoor gebruiken ze de zendtijd die ze via de uitzendingen door derden, in casu van Agalev, ter beschikking hebben gekregen. Deze zendtijd verdelen ze in drie. Het eerste deel behandelt het thema van de jongeren-cultuur. In dat kader gebeurde de bovenvermelde akte. In het tweede deel komt 'adbusting' aan bod. Daarbij is het de bedoeling de spot te drijven met een aantal gekende reclamecampagnes. Voor meer informatie hierover kan men trouwens terecht op het volgende adres: <http://sesuabra.sic.kotnet.org/~zapland>. In het derde deel van het programma tussloten, interviewt men een controversiële artiest. Siof genoeg voor een interessant programma.

Wim van der Meersch

Het programma Zapland wordt uitgezonden maandag 21 oktober om 23.00 u op TV 1.

Terechte repliek

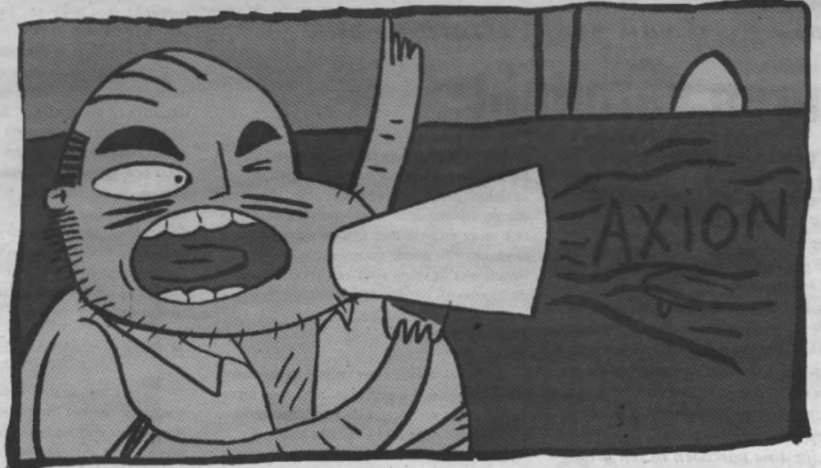
Het VRG organiseert een debat door en over juristen, als antwoord op de massamiftestaties van de afgelopen weken.

Minister De Clerck, prof. Fijnaut, prof. Focqué, prof. Hutsebaut, prof. Huyse, prof. Van Orshoven en prof. Verstraeten zullen met elkaar in debat gaan over de recente gebeurtenissen. Het gesprek wordt gemoderd door Jos Bouveroux.

Dit alles vindt plaats in:

aula Pieter De Somer,
op woensdag 23 oktober om 20.00 u.

Is dat hier voor Axion?

Ah, eindelijk... m'n cd's, gratis concert-tickets, 12.5% korting bij free record shop...

WAT ZULLEN WE NU KRIJGEN !!!??

Now, ik had gehoopt op voetbal-tickets, een gratis bankkaart, 3.5% interest, een gratis Proton-kaart, voordelen bij Quick...

ZAL IK JOU EENS QUICK WAT VERTELLEN !!!??!

Eh ja...

JE BENT HIER OP EEN FILMSET, CAPITO!!

IK dacht al... wat is dat hier voor 'n cinema.

Ben je ook op zoek naar alle voordelen en services van Axion? Haast je dan naar 't Gemeentekrediet, daar kan je meteen zo'n full electronic Axion-Zichtrekening openen met alles erop en eraan. Hij is er voor iedereen van 11 t.e.m. 24. En wie is dat nu niet? Bezoek de Axion-site op internet voor meer info (<http://www.axionweb.be>) en open die Axion-rekening.

De jongerenservice van het Gemeentekrediet.

Vergis je niet!

zoekertjes

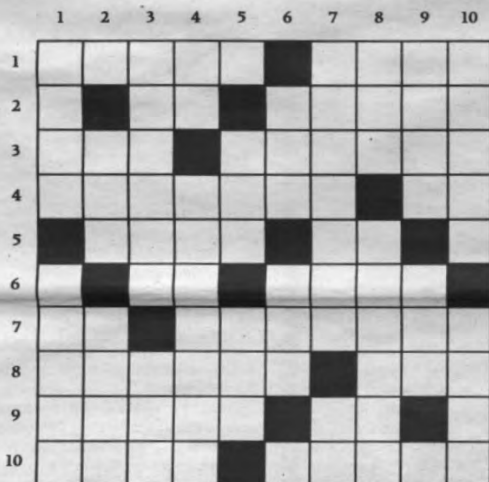
✓ Eveline, oe is?
 ✓ Op zoek naar nieuwe standjes? Consulteer de Winkler Prins, te verkrijgen bij Sarah W. (Ook maskers op aanvraag, maar enkel voor een droge huid).
 ✓ Sarah Cap, heb jij deze week al wel je portie van mij gehad? Zonlet, bel me en nodig me uit! Lodewijk, je liefhebbende speelvogel.
 ✓ Eveline opteert voor Seks, in groepjes.
 ✓ Gratis Rodenbachvat bij Björn.
 ✓ Radio Scorpio-fuif op 23/10 in zaal Silo, Vaart 29 na het optreden van Girls vs. Boys (fuif vanaf 11.30 u).
 ✓ Daarnaast Radio Scorpio Dance Party, ook op 23/10 in de Blauwe Kater.
 ✓ Wie heeft sleutelbos gevonden in de buurt van de Tiensestraat tussen Acco en psychologisch instituut. Gelieve terug te bezorgen aan Peter Vanslembrouck, Naamsesteenweg 104.
 ✓ Zoeken ekstra kandidaten voor roze lijst: Tom DB. (trekker) en Serge B. (duwer).
 Lliason culinaire: les huiltres, du Calvados, le saumon fumé, un nougat glacé... Voorwaar voor herhaling vatbaar!
 ✓ Rektor em. prof. dr. ir. E. Gijssels zoekt nieuwe titels.

✓ Help, moeder Theresa is terug. Zij is echter iets kwijt. Niet alleen haar onderbroek.
 Fak L&W, the place to be.
 ✓ Licentiaat wiskunde geeft bijles en begeleiding bij cursus wiskunde aan studenten uit wet., toeg. wet., ekon., tew., hir., groep T... Ook groepsessies mogelijk. Tel. 04.66.36.
 ✓ Babs, ik zie u graag en hou van u... Leen.
 ✓ Klio zoekt Vlaamse deerne met Romania-sleutels.
 ✓ Mollige klotte zoekt ex-klioten om spannende relatie mee te beginnen. Zich melden bij Ingeborg L. Anciënniteit heeft voorrang.
 ✓ Ingeborg zoekt nog steeds ex-klioten die zich liefdevol over haar willen ontfemen. Wie kan haar helpen in haar zoektocht in het universiteitsarchief.
 ✓ Serge is lenzen en praesidiumvergadering verloren geraakt. Gelieve terug te bezorgen bij Serge, 1e kan OG bis.
 ✓ Katrien woewels!
 ✓ Vreest, oh jij domme en verwernde student, want op 25 oktober zal de Boze Heks een slachtoffer zoeken voor haar verjaardagsmaal. Meer dan 200 kilo puur retroklogeweld per jaar, dat moet je verdienert. Ingeborg L., we

keren trevreden terug: Kris S. & Geert dB.
 ✓ Koen V., Klio-praes '95-'96 zoekt lieflijke deerne in 1e kan KP om petekind te zijn. Vereisten: zeer hees, chiro, UP-badje en sandalen. Liselotte, meldt u.
 ✓ Teruggevonden: Apollonia.
 ✓ Isabelle zoekt een PC om haar CD-rom over Spots te spelen.
 ✓ Eva, jij zat naast mij. Je hebt zulke mooie handen, ik beeld me in wat ze kunnen doen. Je hebt een mooie glimlach, gave benen, om nog maar te zwijgen van je borstkast. Eva, mijn lief politoloogje van Ze kan. Ik wil mijn kortverhalen op je toepassen.
 ✓ Lenzendragende vergeachtigde student Medica-LBK-Klio zoekt lieflijke deerne uit Klenicke om samen in het sportkot onder de douche verloren gewaande, bakterieel-geïnfekteerde lenzen te zoeken.
 ✓ Franky zoekt gelobotomiseerd hersendeel om OG-lijsten niet meer te vergeten.
 Psychedelisch gitaregeweld op woensdag 23 oktober in Rumba & ko.
 ✓ Lief gezocht voor student Geschiedenis: dom, bril, bruin haar en niet al te mooi. Aanmelden bij P.C., Hollenberg, Schapenstraat 37. Bij voorkeur 1 en enige kanners.
 ✓ Help, ik voel mij precies een klapkester. Monster Magnet, Tool, Kyuss... in Rumba & ko op woensdag 23 oktober.
 ✓ Dringend fotograaf en andere entoesiastelingen gezocht om in Zagreb (hoofdstad van de nieuwbakken staat Kroatië) van de plaatselijke studentenkuur te gaan proeven. Ben je bereid om de morbide allerheiligsfeer in België te ontvluchten, pleeg dan vlug een telefoonje, paar volgend nummer: 23.52.37, en vraag naar Jo.
 ✓ Gezocht: Dokter, diagnose: vertrapeld hartje.
 ✓ Cowboy Henk lust graag een eitje.
 ✓ Iedereen surfen naar: <http://sesuadra.sic.kotnet.org/~zapland>.
 ✓ Ik voel me vandaag zo melig.
 ✓ Joepie, morgen Cake.
 ✓ Toen kwam jij, Jennifer Jennings.
 ✓ It ain't all over until the fat lady sinks
 ✓ Apollonia voor AR.
 ✓ Als ik wekelijks de zoekertjes help opvullen, ben ik dan ook redaktielid van VETO?
 ✓ Motie van wantrouwen tegen de Zoekertjesopvullers.
 ✓ Antwoord: doe het in het vervolg zelf! ;p
 ✓ Is het nu lasagna of lasagne?
 ✓ Als het maar te eten is!
 ✓ Wit is altijd schoon.
 ✓ 't Is dat de treinen niet normaal rijden.
 ✓ Ik ga toch liever naar het plan Sjarel dan de vetozoekertjes staan op te vullen. Ook al is het de plan Sjarel van VTK.
 ✓ Gezocht: uitnodiging voor LOKO-bezinningavond.

✓ Wat is uw LOKOmotief?
 ✓ Een post onder Tobback zou leuk zijn.
 ✓ A mes préférées. Spoedig zal ik jullie verblijden met mijn liefdevolle aanwezigheid. L'Élu de vos coeurs.
 ✓ Veto zoekt serene huurmoordenaar om al die stucgeslagen stucschrijvermet de voeten op de grond te zetten. Ze zouden beter eens tonen dat ze ook poten aan hun vege lijf hebben, zoals elke rechtgeaarde —soms wel witmarcherende— werkmens. Dat ze eens het kastuce Stuc gaan stucadoren, godverstucce.
 ✓ Groentencarpaccio met tiggergarnaal en kerrie-ijis, bruin gebakken, licht gerookte patrijs, verfijnd met andjivie en witloof. Aardappelschips met gerookt spekpeuder, gevolgd door fijne spekulaskoekjes met vanille-ijis, met siroop van honing en bals@Zoekertjes:amico.
 Beats ne frit van Fonske!
 ✓ Trip van de wpek: 'Lamb' van Lamb: Meat is murder. Yeah.
 ✓ Gezocht Ann en Anemie op de vetoreddak-tie. C'est un vrai coup d'veto!
 ✓ Kunstzinnig mans- en vrouwpersonen die over sneller schietmet met hun fotoestel dan met iets anders... En die dan nog goede foto's verkrijgen ook en dan nog zo gek zijn om dit gratis voor vto te doen.
 ✓ Stuc. Stuc en nog maar eens Stuc. Stuc zoekt nieuwe stucadoors. En wij mensen die andere artikels willen schrijven dan over het stukke Stuc.
 ✓ Veto zoekt serene huurmoordenaar om al die stucgeslagen stucschrijvermet de voeten op de grond te zetten. Ze zouden beter eens tonen dat ze ook eens poten aan hun vege lijf hebben, zoals elke rechtgeaarde -soms wel witmarcherende- werkmens. Dat ze eens het kastuce Stuc gaan stucadoren, godverstucce.
 ✓ Kalimero zoekt ei. Niet die op de betoging zijn weggegooid.
 ✓ Nieuwe uitdrukking in Van Dale: "Zo media-geil als Marchal."
 ✓ We could be heroes just for one day, he E...
 ✓ "Zelf-ironiserende lui zijn altijd al toffe mensen geweest", zei de wijze.

kruiswoord

Horizontaal — 1 Verhezen zetel — Sluierachtige bedekking 2 Loofboom — Planeet 3 Gezwind — Osteopaat 4 Goede manieren — Griekse letter 5 Oude bewoner van Europa — Pers. vnv. 6 Zangnoot — Vrouwelijk mitologisch wezen 7 Getijde — Eensgezind 8 Leidsman — Metamorfe gesteente 9 Vaartuig — Voedingsmiddel 10 Zoogdier — Gedroogde vrucht.
Vertikaal — 1 Dik boek — Oost-Vlaamse gemeente 2 Vaartuig — Europeaan 3 Lekker wekkier — Bijbelse man 4 Zoogdier — Muziekteken en werktuig 5 Studentenverblijf — Plus 6 Oppervlaktemaal — Dwaas 7 Grote onzin — Bijbelse stad 8 Vaartuig — Italiaanse streek 9 Havenstad in Jemen — Sprookjeswezen 10 Bloedwei met geneeskracht — Orgaan.

Door Filip De Keuleleere

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
 Videoschermen tot 4 m.
 DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

☎ 016/201.301

Het Besloten Land

trading cards

STRIPS ☆ COMICS ☆ COOL MEDIA
 Parijsstr. 16 * Tel : 22 58 40

agenda & ad valvas

DOOR JO MOENS

MAANDAG

22.30 u VIDEO/FILM Philippe Van Damme: "Der Landvermesser am Japanischen Palais" + Peter Greenaway: "The Draughtmans' Contract", in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

20.00 u KONSERT "Suiker & zout", door Johan Verminnen, in Auditorium Minnepoort, Koning Albert-I-laan 52, Leuven, toeg. 500.
 20.00 u TEATER "Colometa", De Korre, in Reynaert Teater Malpertuis, Redingenstraat 4, Leuven, toeg. 400.
 20.30 u TEATER ig stan: Pick-up/Kanker + gesprek met Gerardjan Rijnders, in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.

WOENSDAG

20.00 u VORMING "Christus en de waterman". Een avond over de ecologische dimensie in het nieuwe-tijdsdenken en het kristendom, in Ecogene, Schapenstraat 132.
 20.00 u TEATER "Colometa", De Korre, in Reynaert Teater, toeg. 400.
 20.00 u KONSERT "Wind in de zeilen", Jean-Pierre Van Hees & Co, in Auditorium Minnepoort, toeg. 400.
 20.30 u TEATER ig stan: Pick-up/Kanker, in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.

DONDERDAG

20.00 u FILM/VIDEO Chris Marker: La Jétée + Yann Beauvais: NY Long Distance + Peter Ungerleider: Ah Pook is Here, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

VRIJDAG

20.00 u KWIS Brainstorm Trophy, grote kwis

voor de jeugd. Presentatie: Andrea Croonenbergh, in Zaal 't Bad, toeg. 200, org. Jeugdtraad.
 20.30 u PERFORMANCE Jimmy Durham en Maria Thereza Alves, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

ZONDAG

22.00 u KONSERT Jazz in Stucbar, in Stuc, toeg. gratis, org. Stuc.

Pedagogische Kring

* 21/10 om 20.00 u: Algemene Kringvergadering: iedereen is welkom, in Kursusdienstlokaal. * 21/10 om 20.00 u: Algemene Kringvergadering: Iedereen welkom, in Kursusdienstlokaal. * 24/10 om 21.00 u: Halloweenavond, in Kalfner.

MAANDAG

15.00 u TEATER "Karwei", Stichting Unieke Zaken, in Auditorium Minnepoort, toeg. 200/150.
 22.30 u VIDEO/FILM Imogen Suidworthy: Intimate + Abel Ferrara: Snake Eyes, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

Romania

* 21/10 Peter- en meteravond.

VRG

* 27/10 Boekenbeursbeznek.

"De rechtse bandieten worden beter beschermd dan de linkse"

Wat is er aan de hand in België? De anders zo tamme inwoners betogen zich het vuur uit de sloffen. De hele wereld staat erbij en kijkt vol verbazing toe. Sommige politici wijzen met beschuldigende vinger naar de media; de pers blaast de gebeurtenissen op en het volk trapt in die val. "Natuurlijk speelt de pers een rol in al deze gebeurtenissen, maar ze is er niet de oorzaak van. Ze houden het natuurlijk wel warm, zolang ze zichzelf niet teveel hoeven te herhalen. Ze moeten ook denken aan de verkoop van hun kranten, en de kioskijfers. Maar je verklaart hiermee natuurlijk niet waarom zoveel mensen op een gelijkaardige manier reageren. Iedereen wordt met dezelfde feiten gekonfronteerd, en die spreken volgens mij voor zich: het gerecht heeft gefaald." Professor Jan Bundervoet, geëngageerd socioloog aan de KU Leuven, nooit verlegen om een puntige uitspraak, kroop op zijn praatstoel en overschouwde de akties, het gerecht en de politici.

Jan Bundervoet: «Ik ben gebeten door het feit dat politici, de dag na de bekendmaking van het arrest van Kassatie, boodschappen naar de bevolking toestuuden dat ze het graag anders gezien hadden, maar dat ze zich bij het arrest moesten neerleggen terwille van de scheiding van de machten. Dat vond ik werkelijk het toppunt van huichelachtigheid. Er is geen rechtstelsysteem in Europa dat méér door de uitvoerende macht beïnvloed wordt dan het Belgische. In alle grote dossiers faalt ons gerecht. Als men in een systeem zelfs niet meer aanvoelt dat sommige fouten zeer zware konsekwenties hebben, dan is dat falen.»

«Wat velen dan niet willen zien, maar wat ik met veel overtuiging zeg, is dat de politisering van de rechtspraak de basisoorzaak is. Niet de enige, het tekort aan middelen, informatisering en dergelijke, dat is ook een probleem. Maar volgens mij moet je de vraag stellen waarom men daaraan, ondanks het jarenlange gebrek aan middelen, nog niets fundamenteels gedaan heeft. Waarschijnlijk zijn er geen instanties die er voldoende baat bij hebben. Elders waar men die gebreken ziet, doet men er iets aan. Ik kan mij geen onderneming of overheidsdienst voorstellen die zegt van ja, wij hebben geen middelen, de prestaties zijn nul maar we gaan er niets aan doen.»

«Politici zeggen altijd dat politieke benoemingen een garantie zijn voor een zeker pluralisme. Dat is volgens mij niet juist. Als je belangrijke benoemingen in je loopbaan afhankelijk van de politiek, ja waarom zou je dan werken? Dat is niet motiverend.»

Veto: Alle akties die nu plaatsvinden, hebben een vrij uniek karakter: het gaat niet om materiele eisen. Is dit nieuw of kunnen de akties een vergelijkbaar bestaan met het verleden, zoals bij de koningskwestie of de akties in de jaren '70?

Bundervoet: «Ik vind het historisch een vrij nieuw fenomeen. De koningskwestie was een politieke betoging waarbij het land verdeeld werd in duidelijke kampen. Maar die akties werden gedragen door de zultorganisaties: vakbonden en dergelijke. Vandaag is dat niet het geval: noch de politieke verzoeken, noch de vakbonden, noch de middenkaders nemen het voortouw. Nu is er niet fenomeen van de spontane stakingen.»

«In de jaren '70 was er wel het 'front' tussen arbeiders en studenten. Maar de oenmalige betogingen waren toch ook geïnspireerd door eisen voor loonsverhogingen. Het waren toen de gouden jaren, het was hoogconjunctuur, er werd nogal

vlot gestaakt. Wel is er toen een nieuwe aktievorm ontstaan: de bedrijfsbetoging. De akties die nu plaatsgrijpen zijn ook spontaan — of zoals sommigen ze noemen —, wilde stakingen waarbij de stakingsreglementen — tijdig aanvragen van de staking en dergelijke — niet gerespekteerd worden.»

Veto: Wat opvalt bij deze stakingen is dat het vooral arbeiders, scholieren en studenten zijn die staken. Hoe komt dat?

Bundervoet: «Ik beschouw ze wel eens als de meest 'gerede' groepen: het zijn diegenen die een signaal willen geven wanneer ze zich kollektief manifesteren. Arbeiders doen dat als zij voelen dat er naar hun stem niet geluisterd wordt of als zij in de discussie betrokken willen worden. Deze betogingen zijn een uiting van machteloosheid. Mensen hebben het gevoel dat er met hun

gerecht geeft bijzonder de schijn dat het met twee maten en gewichten werkt. Natuurlijk is één van de klassekenmerken van ons gerecht, dat vele medewerkers er de vrij rechtse toer opgaan. De ultrarechtse bandieten worden meer beschermd dan de ultralinkse. Dat is duidelijk naar voor gekomen in het onderzoek naar de bende van Nijvel.»

«Veel magistraten maken deel uit van serviceclubs: de Lionsclub, de Rotaryclub. Als socioloog vind ik dat alle wetten op dezelfde manier moeten toegepast worden. Maar in diezelfde serviceclubs is de crème van de fiscale kriminelen aanwezig. Het gaat meestal om nogal besloten clubs, waar je niet zomaar lid van wordt. Je moet voorgedragen worden door de andere leden. Deze magistraten zitten dus aan tafel met mensen die fiscaal frauderen. En dan zeg

(foto Frank Viaene)

voeten gespeeld wordt. Het zijn weeral gewone mensen die het slachtoffer zijn. Bij de mensen die uitvoerend werk doen, de arbeiders, zie je nog een soort van historisch restant: de idee van een klassensamenleving die men dan uit in termen als 'wij' en 'zij'. In de actualiteit wordt dat element niet meer aangehaald, maar ik denk dat het toch meespeelt. De huidige kritiek draait uit op een kritiek op het gerecht als een onrechtvaardig systeem. Niet onrechtvaardig rond de figuur van Connerotte maar onrechtvaardig in klassetermen. Toen Anthonieke moest gezocht worden, stond heel het land in rep en roer. Maar nu stelt men dus vast dat een ouderpaar in Brussel zijn dochter verloren heeft, en dan blijkt dat er niet eens een onderzoeksrechter is aangesteld. Het

ik: is dat niet huichelachtig? Hoe zit het daar met de onpartijdigheid? Daar kraait geen haan naar.»

«Ik weet niet of het onhandigheid en onwetendheid van Kassatie geweest is, of een bewuste zet. Waarom geeft Kassatie toe aan wat de politici nogal duidelijk laten verstaan hebben de week voor het arrest, namelijk dat ze zich zullen neerleggen bij de beslissing van Kassatie. Vergeet niet, er zijn banden tussen de politiek en de magistratuur. In De Morgen heeft Walter De Bock aangegeven welke de kleur was van de nieuwe rechters in Neufchâteau. Toeval of niet zijn dat twee adepten van Nothomb, van de meest conservatieve PSC-strekking. Door een bepaald soort mensen te benoemen krijg je een bepaald soort

onderzoek en een bepaald soort resultaat.»

Veto: Bestaat er geen gevaar dat de gebeurtenissen al te zwart-wit voorgesteld worden?

Bundervoet: «Natuurlijk dicht men Connerotte alle kwaliteiten toe, hij is een legende. Maar je ziet vaak in stakingen en bedrijfsbetogingen dat sommige namen een symbolische waarde beginnen te krijgen. En dan heeft men snel de neiging om te zeggen dat die akties louter emotioneel zijn.»

Veto: Hoe belangrijk is een symbool bij het in stand houden van akties?

Bundervoet: «Dat is enorm belangrijk. Connerotte is niet enkel een symbool geworden, maar ook een slachtoffer. Ik denk dat het er voor de beleidsmakers nu op aan komt om iets serieus te doen. Het parlement bijvoorbeeld bestaat bijna niet meer. Het enige wat men daar doet is weer al twee commissies oprichten, maar dat is nogal zwak als antwoord. Men onderschat de beweging bij de mensen. Men zegt nu dat de media alles te veel in de verf gezet hebben. Zij zijn te eenzijdig geweest in hun berichtgeving en daardoor spelen ze in op de emoties van de mensen. En als de media nu eens zou zwijgen, zou het voorbij zijn. Maar zo is het niet.»

Veto: Zijn deze akties een lang leven beschoren?

Bundervoet: «Dat is moeilijk in te schatten. Het is belangrijk te zien wie hier de vijand is. Je merkt dat de organisatoren van de betoging in Brussel naarstig op zoek zijn naar ordewoorden. Het enige dat men weet is dat de hele betoging gerecupereerd kan worden door de politici en de politieke partijen. Want je zal zien, ze gaan er allemaal zijn in Brussel, zogezegd anoniem maar de pers zal er een sport van maken alle prominenten te vinden.»

Veto: De politici weten blijkbaar niet wat ze nu moeten doen.

Bundervoet: «Dat is wel duidelijk. Ze zijn zich nog aan het beraden. Ze wachten af. Dehaene bijvoorbeeld, die zegt niks. Hij laat eerst De Clerck wat ronddraven. En die jongen is zo braaf dat hij daar heel gewillig in is. Hij riskeert natuurlijk zijn vel veel meer dan de grote bonzen. De Clerck gaat nu nog eens het strafrecht bekijken, wat al honderd keer gedaan is. Dat strafrecht dateert van de tijd van Napoleon, maar ze zijn er verdorie fier op. De politici dachten in eerste instantie dat alles wel ging afkoelen zonder blazen.»

Veto: Zijn er andere kanalen waarlangs mensen hun ongenoegen nog kunnen uiten met de huidige gang van zaken?

Bundervoet: «In andere landen heb je andere politieke gebruiken. Een minister, die een ministerie beheert waar zo'n fenomenale fouten aan het licht komen, neemt ontslag, zelfs als hij niet de minste verantwoordelijkheid heeft voor de misstappen. Op die manier wijs je immers op de ernst van de situatie. Van De Clerck kan je dat natuurlijk niet vragen, omdat hij pas in het begin van z'n mandaat zit. Wathelet daarentegen zou uit alle politieke functies moeten verdwijnen. Andere manieren om je ongenoegen te uiten, ik weet het niet. De klassieke wegen waarlangs het protest van mensen tot uiting komt — politieke partijen en andere organisaties — staan duidelijk niet dicht genoeg bij de mensen zodat ze die eisen niet onmiddellijk kunnen opnemen. En dan zie je hoe gevaarlijk het is om politieke partijen in het kader van het parlement lam te leggen en hen volledig de regeringspolitiek te laten volgen. Was het parlement een levendige vertegenwoordiging van het volk geweest, dan had je minstens daar heibel gezien. Heb jij heibel gezien? Het parlement staat volledig buiten spel. En dat is voor mij eigenlijk het nieuwe. De belangrijkste signalen komen langs oneigenlijke kanalen, zoals spontane stakingen. Een maatschappij heeft normaal gezien kanalen waarlangs protest naar buiten kan komen. Hier is er een probleem, want zelfs de vakbonden stonden te kijken van de omvang van de reacties. Maar ze wisten dat ze hier serieus rekening mee moesten houden. Ze hebben zich dan maar gehaast om de akties te erkennen. Ze hadden net zo goed kunnen zeggen dat ze er niets mee te maken hadden bijvoorbeeld.»

Annie Deckx